

Evanjelium podľa Jána

Svetlo svieti v tmách

¹ Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha, a Boh sám bol tým Slovom.

² On, toto Slovo, bol od počiatku s Bohom.

³ Prostredníctvom neho bolo všetko stvorené a bez neho nebolo stvorené nič z toho, čo jestvuje.

⁴ On bol zdrojom všetkého života a tento život bol svetlom pre každého človeka.

⁵ To svetlo prekonáva temnotu sveta a temnota ho nikdy nepohltila.

⁶ Boh poslal muža, ktorý sa volal Ján.

⁷ Ján prišiel na svet ako svedok, ktorého úlohou bolo priniesť posolstvo o svetle. Prostredníctvom Jána mali všetci uveriť.

⁸ Ján sám nebol tým svetlom, jeho poslaním bolo upozorniť naň.

⁹ To pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.

¹⁰ Bol na svete, ktorý vznikol jeho prostredníctvom, ale svet ho nepoznal.

¹¹ Prišiel do svojho vlastného, ale jeho vlastní ho neprijali.

¹² Ale všetkým, ktorí ho prijali a uverili v neho, umožnil stať sa Božími deťmi.

¹³ Tí sa nenarodili bežným spôsobom, ani z ľudskej túžby po deťoch, či z rozhodnutia človeka, ale Božím pôsobením.

14 Slovo sa stalo človekom, ktorý žil medzi nami. A my sme videli jeho slávu – slávu jediného Syna nebeského Otca, ktorý bol naplnený milosťou a pravdou.

Ján Krstiteľ

15 Ján Krstiteľ o ňom vydával jasné svedectvo. Volal k zástupom: „To je ten, o ktorom som vám hovoril: Prichádza po mne, ale je omnoho významnejší, lebo bol dávno predo mnou.“

16 Z bohatstva jeho milosti sme prijímali jedno požehnanie za druhým.

17 Kým prostredníctvom Mojžiša dal Boh ľuďom Zákon, prostredníctvom Ježiša preukázal milosť a pravdu.

18 Boha nikto z ľudí nevidel, iba ten jediný, ktorý sám je Bohom a má s Otcom ten najužší vzťah; ten nám ukázal, aký Boh je.

Ján ohlasuje príchod Mesiáša

19 Z Jeruzalema prišli za Jánom Krstiteľom židovskí kňazi a chrámoví služobníci s otázkou: „Kto vlastne si?“ Ján im vydal svedectvo,

20 v ktorom otvorene a jasne vyznal, že nie je očakávaným Mesiášom.

21 „A kto teda si?“ spýtali sa ho znova. „Si prorok Eliáš?“

„Nie som,“ odpovedal.

„Tak si ten Prorok?“

„Nie,“ odpovedal im opäť.

22 „Tak povedz, kto si. Musíme o tebe podať správu tým, ktorí nás poslali. Za koho sa pokladáš?“

²³ „Ja som hlas, ktorý volá na púšti, ako to predpovedal prorok Izaiáš: ‚Pripravte cestu Pánovi!‘ “

²⁴ Tí, ktorých poslali farizeji,

²⁵ sa ho spýtali: „Ak nie si Mesiáš, ani Eliáš, ani prorok, tak akým právom krstíš?“

²⁶ Ján im odpovedal: „Ja vás krstím vodou, ale uprostred vás stojí ten, koho ešte nepoznáte.

²⁷ Jemu nie som hodný ani len rozviazať remienok na obuvi.“

²⁸ To sa stalo v Betánii, za Jordánom, kde Ján krstil.

Boží Baránok

²⁹ Na druhý deň videl Ján prichádzať Ježiša a povedal: „Pozrite, Boží Baránok, ktorý na seba berie hriech celého sveta.

³⁰ Toto je ten, ktorého som mal na mysli, keď som povedal: ‚Prichádza po mne, ale je omnoho významnejší, lebo bol dávno predo mnou.‘

³¹ Keď som bol poverený, aby som krstil a pripravoval izraelský národ na Mesiášov príchod, ešte som nevedel, kto to je.“

³² Potom Ján ľuďom vyznal: „Videl som Božieho Ducha, ktorý zostúpil z neba ako holubica, a zostal na ňom.

³³ Nevedel som, kto to bude, ale ten, ktorý ma poslal krstíť vodou mi povedal jasne: ‚Na koho uvidíš zostupovať Božieho Ducha a zostať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým.‘

³⁴ Videl som, že sa to stalo, a preto vydávam svedectvo, že on je Boží Syn.“

Prví Ježišovi učeníci

35 Na ďalší deň stál Ján pri Jordáne s dvoma zo svojich učeníkov.

36 Tu opäť videl Ježiša, ako prechádza okolo, a zvolal: „Pozrite, to je Boží Baránok!“

37 Keď to Jánovi učeníci počuli, vybrali sa za Ježišom.

38 Ježiš sa obrátil a videl, že idú za ním. Spýtal sa ich: „Čo by ste chceli?“

„Rabbi, kde bývaš?“ odpovedali. (Rabbi znamená Učiteľ.)

39 „Poďte a uvidíte!“ vyzval ich Ježiš. Prijali jeho pozvanie a zostali v ten deň uňho. Stalo sa to okolo štvrtej popoludní.

40 Jeden z tých dvoch učeníkov bol Ondrej, brat Šimona Petra.

41 Po návšteve u Ježiša vyhladal svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša“ (po grécky Krista).

42 A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jonášov. Odteraz sa budeš volať Kéfas“ (po grécky Peter).

Ježiš povoláva Filipa a Natanaela

43 Na druhý deň sa Ježiš rozhodol, že pôjde do Galiley. Vyhladal Filipa a vyzval ho, aby ho nasledoval.

44 Filip, podobne ako Ondrej a Peter, pochádzal z Betsaidy.

45 Filip potom zašiel za Natanaelom a povedal mu: „Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš, a ktorého predpovedali proroci. Je to Ježiš, syn Jozefa z Nazareta.“

⁴⁶ „Z Nazareta? Môže vari odtiaľ prísť niečo dobré?“ zapochyboval Natanael.

„Pod a presvedč sa sám!“ povedal Filip.

⁴⁷ Keď Ježiš uvidel Natanaela, vyhlásil: „To je pravý Izraelita, v ktorom nieto lesti.“

⁴⁸ „Odkiaľ ma poznáš?“ spýtal sa prekvapený Natanael.

„Videl som ťa pod figovníkom ešte predtým, ako ťa Filip zavolať,“ odpovedal Ježiš.

⁴⁹ „Majstre, ty si Boží Syn a Kráľ Izraela!“ zvolal Natanael.

⁵⁰ Ježiš mu na to povedal: „Veríš mi len preto, lebo som ti povedal, že som ťa videl sedieť pod figovníkom? Uvidíš však niečo oveľa väčšie.

⁵¹ Uistujem vás, že uvidíte nebesia otvorené a Božích anjelov, ako vystupujú a zostupujú na Syna človeka.“

2

Svadba v Káne

¹ V galilejskej dedine Kána sa o tri dni nato konala svadba a bola tam aj Ježišova matka Mária.

² Ježiš a jeho učeníci tam boli tiež, lebo boli medzi pozvanými.

³ Keď sa na hostine minulo víno, prišla matka za Ježišom: „Nemajú víno.“

⁴ „Čo nás do toho?“ povedal jej. „Môj čas ešte neprišiel.“

⁵ Jeho matka však obsluhujúcim povedala: „Urobte všetko, čo vám prikáže!“

⁶ Na chodbe stálo šesť kamenných asi stolitrových nádob, ktoré sa používali na obradné očisťovanie.

⁷ Ježiš prikázal obsluhujúcim: „Naplníte nádoby vodou!“ Poslúchli a naplnili ich vodou až po okraj.

⁸ Ježiš ich potom vyzval: „Naberte z nich a dajte ochutnať starejšiemu.“ Urobili, ako im povedal.

⁹ Keď starejší ochutnal vodu, premenenú Ježišom na víno, nevedel odkiaľ služobníci víno priniesli, ale oni vedeli, kde ho nabrali. Dal si zavolať ženícha

¹⁰ a povedal mu: „Každý hostiteľ ponúka najprv lepšie víno, a keď sa hostia riadne napijú, dá priniesť to horšie. Ale ty si odložil dobré víno až nakoniec.“

¹¹ V galilejskej Káne tak Ježiš vykonal prvé zo svojich znamení a zjavil svoju božskú moc. A jeho učeníci v neho uverili.

¹² Potom so svojou matkou, bratmi a učeníkmi odišiel do Kafarnauma, kde strávil niekoľko dní.

Chrám nie je tržnica

¹³ Blížili sa židovské veľkonočné sviatky, a tak sa Ježiš vybral do Jeruzalema.

¹⁴ Na nádvorí chrámu našiel predavačov obetných býkov, oviec a holubov, i zmenárikov, ako sedia za svojimi stolmi.

¹⁵ Uplietol si z povrazov bič a vyhnal z chrámového nádvoría predavačov aj dobytok a ovce, peňazomencom poprevracal stoly a rozsypal mince

¹⁶ a tým, čo predávali holuby, povedal: „Preč s tým! Z domu môjho Otca nerobte tržnicu!“

¹⁷ V tej chvíli si učeníci spomenuli na slová Písma: „Starostlivosť o Boží dom ma spaľuje.“

¹⁸ „Akým znamením nás chceš presvedčiť, že máš právo takto konať?“ spytovali sa ho nahnevane židovskí vodcovia.

¹⁹ Odpovedal im: „Zbúrajte tento chrám a ja ho za tri dni znovu postavím.“

²⁰ „Čo to vravíš?“ zvolali Židia. „Tento chrám sa budoval celých štyridsať rokov a ty by si ho chcel postaviť za tri dni?!“

²¹ Ježiš však hovoril o chráme, ktorým bolo jeho telo.

²² Aj učeníci tomu porozumeli až po jeho zmŕtvychvstaní, keď si spomenuli na to, čo hovoril, a uverili Písmu i Ježišovým slovám.

Ježiš pozná každého človeka

²³ Cez veľkonočné sviatky vykonal Ježiš v Jeruzaleme viaceré znamenia, a tak v neho mnohí uverili.

²⁴ Ježiš im však nedôveroval, lebo dobre poznal ľudskú povahu,

²⁵ a ani sa nepotreboval na nikoho spytovať: vedel, čo sa v každom z nich skrýva.

3

Ježiš a Nikodém

¹ Medzi farizejmi bol aj muž menom Nikodém, člen židovskej veľrady.

² Raz v noci prišiel za Ježišom a povedal mu: „Majstre, vieme, že ťa poslal Boh, aby si nás vyučoval. Veď znamenia, ktoré konáš, by nemohol konať nikto, s kým by nebol Boh.“

³ Ježiš mu odpovedal: „Uistujem ťa, že nikto, kto sa nenarodí znova, nemôže uvidieť Božie kráľovstvo.“

⁴ „Ako sa môže dospelý človek narodiť?“ zvolal prekvapene Nikodém. „Nemôže sa predsa vrátiť do matkinho tela a narodiť sa po druhý raz!“

⁵ Ježiš mu na to povedal: „Buď si istý, že ak sa s človekom nestane zásadná zmena, ktorú spôsobí Boží Duch, a ak sa na znamenie toho nedá pokrstiť, nemôže vstúpiť do Božieho kráľovstva.“

⁶ Svojim deťom dávajú život rodičia, ale len Boží Duch privádza ľudí k duchovnému životu.

⁷ Nečuduj sa teda, že som ti povedal: ‚Musíte sa narodiť znovu.‘

⁸ Vietor vanie, kam chce. Počuješ, ako šumí, ale nevieš, odkiaľ sa vzal a kam veje. To je to, čo sa deje s každým, kto sa narodil z Ducha.“

⁹ „Ako sa to môže stať?“ spýtal sa Nikodém.

¹⁰ „Ty, taký významný učiteľ izraelského ľudu, a nevieš to?“ povedal mu Ježiš.

¹¹ „Uistujem ťa, že hovoríme o tom, čo vieme, a svedčíme o tom, čo sme videli, a predsa nám neveríte.“

¹² Ak neveríte, keď hovorím o veciach, ktoré sa dejú na zemi, ako uveríte, keď budem hovoriť o tom, čo sa deje v nebesiach?

¹³ Nik z ľudí nevystúpil na nebesia (a nemôže vám dať také svedectvo) iba ten, ktorý zostúpil z nebies – Syn človeka.

¹⁴ Tak ako Mojžiš na púšti vyvýšil hada, tak musí byť vyvýšený aj Syn človeka,

¹⁵ aby každý, kto v neho verí, mal večný život.

16 Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nik, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život.

17 Boh svojho Syna neposlal nato, aby svet odsúdil, ale aby ho zachránil.

18 Kto v neho verí, nie je súdený, ale kto neverí, odsudzuje sám seba, lebo odmietol jediného Božieho Syna.

19 Toto je spôsob, akým Boh súdi: na svet prišlo svetlo, ale ľudia mali radšej tmu než svetlo, lebo žijú hriešnym životom.

20 Každý, kto koná niečo zlé, nenávidí svetlo a ani ho nevyhľadáva: bojí sa totiž, aby jeho činy nevyšli najavo.

21 Ale ten, kto žije podľa pravdy, túži po svetle, aby sa ukázalo, že jeho činy sú v súlade s Božou vôľou.“

Ježiš a Ján Krstiteľ

22 Potom Ježiš prišiel aj so svojimi učeníkmi do Judska, tam s nimi nejaký čas pobudol a krstil.

23 Ľudia však stále prichádzali aj za Jánom, aby ich krstil. Bolo to v Ainóne neďaleko Salimu, lebo tam bolo dosť vody.

24 Bolo to ešte predtým, ako Jána uvrhli do väzenia.

25 Jedného dňa sa akýsi Žid pustil do debaty s Jánovými učeníkmi ohľadom obradného očisťovania.

26 Učeníci sa obrátili na svojho učiteľa: „Majstre, ten, s ktorým si bol na druhom brehu Jordánu a o ktorom si ľuďom vydával svedectvo, teraz sám krstí a všetci idú za ním!“

²⁷ Ján im odpovedal: „Človek si nemôže prisvojiť nič, čo by mu nebolo dané od Boha.

²⁸ Vy sami ste svedkami, že som vyhlásil: ‚Ja nie som Mesiáš, Boh ma však poslal, aby som ľudí pripravil na jeho príchod.‘

²⁹ Nevesta patrí ženíchovi. Jeho priateľ je tiež na svadbe, počúva ženícha a raduje sa z jeho šťastia. Túto radosť teraz prežívam aj ja.

³⁰ On sa musí dostávať do popredia a ja musím ustupovať.

³¹ Ježiš prišiel z neba a prevyšuje nás všetkých. My ľudia pochádzame zo zeme a hovoríme len o tom, čo sme prežili na zemi.

³² On svedčí o tom, čo videl a počul v nebi, no jeho svedectvo nikto neprijíma.

³³ Ale kto mu uveril, potvrdil tým, že Boh je dôveryhodný.

³⁴ Lebo ten, ktorého poslal Boh, vraví Božie slová. Boh mu totiž dáva Ducha v neobmedzenej miere.

³⁵ Veď Otec miluje Syna a všetko zveril do jeho rúk.

³⁶ Preto ten, kto verí v Syna, má večný život; kto však Syna odmieta, nedosiahne ozajstný život, ale zostáva na ňom Boží hnev.“

4

Rozhovor so Samaritánkou

¹ Farizeji sa dopočuli, že Ježiš získava a krstí viac učeníkov ako Ján.

² (Aj keď v skutočnosti Ježiš sám nekrstil – krstili jeho učeníci.)

³ Keď Pán zistil, čo sa o ňom hovorí, opustil Judsko a opäť sa vrátil do Galiley.

⁴ Cestou však musel prejsť cez oblasť Samárie.

⁵ Dostal sa až k samaritánskemu mestu Sychar. V jeho blízkosti ležal pozemok, ktorý dal kedysi Jákob svojmu synovi Jozefovi.

⁶ Nachádzala sa tam i Jákobova studňa. Ježiš, unavený dlhou chôdzou, posadil sa ku studni, aby si odpočinul. Bolo okolo poludnia.

⁷ Onedlho prišla k studni samaritánska žena po vodu. Ježiš ju poprosil: „Daj sa mi napíť!“

⁸ Bol sám, lebo jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť niečo na jedenie.

⁹ Žena sa začudovala: „Ako to, že si odo mňa pýtaš vodu? Veď ty si Žid a ja som Samaritánka.“ (Židia sa totiž snažili nemať so Samaritánmi nič spoločné.)

¹⁰ Ježiš jej odpovedal: „Keby si vedela o Božom dare a keby si poznala, kto je ten, čo si od teba pýta vodu, prosila by si ho, aby ti dal napíť živej vody.“

¹¹ „Pane, veď nemáš ani vedro, ako chceš nabrať vodu z takej hlbokkej studne?“ namietla. „Odkiaľ by si vzal živú vodu?“

¹² Náš praotec Jákob dal túto studňu vykopať a sám z nej pil, aj jeho synovia, aj jeho dobytok. Si vari väčší než on?“

¹³ Ježiš jej odpovedal: „Každý, kto pije túto vodu, bude opäť smädný.“

¹⁴ Ale ak by niekto pil z vody, ktorú mu dám ja, navždy uhasí svoj smäd. A nielen to: voda, ktorú

mu dám, stane sa v ňom prameňom životodarnej vody a dá mu večný život.“

15 „Pane, prosím ťa, daj mi z tej vody, aby som už nebola smädná a nemusela sem chodiť čerpať,“ povedala žena.

16 „Chod' a prived' sem svojho muža,“ vyzval ju Ježiš.

17 „Nemám muža,“ odpovedala mu.

„Dobre vravíš, že nemáš muža,“ súhlasil Ježiš.

18 „V skutočnosti si ich už mala piatich a ten, s ktorým žiješ teraz, nie je tvojím manželom. To, čo si povedala, je pravda.“

19 „Pane, vidím, že si prorok!“ zvolala žena.

20 „Naši predkovia uctievali Boha na tomto vrchu, ale vy, Židia, tvrdíte, že jediné miesto, kde sa má uctievať Boh, je v Jeruzaleme. Kde ho teda máme uctievať?“

21 Ježiš jej odpovedal: „Ver mi, žena, blíži sa čas, keď ľudia nebudú uctievať Boha ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme.“

22 Vy uctieвате toho, o ktorom príliš veľa nevíete, my uctieваме, toho, ktorého dobre poznáme. Veď Boh prostredníctvom Židov prináša posolstvo záchrany.

23 Prichádza však čas, ba už aj prišiel, keď praví Boží nasledovníci budú Otcovi prejavovať ozajstnú úctu pod vedením Ducha. Je Otcovou vôľou, aby ho ľudia takto uctievali.

24 Veď Boh je Duch a tí, ktorí ho uctieujú, to majú robiť vedení Duchom a v plnej vážnosti.“

25 „Viem, že príde Mesiáš, (ktorý sa volá Kristus)“ povedala žena. „Keď príde, všetko nám vysvetlí.“

26 „To som ja: ten istý, čo sa s tebou rozpráva,“ povedal jej Ježiš.

27 V tej chvíli sa vrátili učeníci a boli prekvapení, keď zastihli Ježiša v rozhovore so ženou. Ale neodvážili sa spýtať, prečo sa s ňou zhovára, ani o čom sa zhovára.

28 Žena nechala vedro pri studni, rozbehla sa do mesta a každému oznamovala:

29 „Poďte so mnou! Stretla som človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som v živote urobila. Nemohol by byť práve on Mesiášom?“

30 Obyvatelia mesta sa ihneď pobrali za Ježišom.

31 Medzitým ho učeníci ponúkali, aby sa najedol.

32 On však odmietol: „Nebudem jesť. Mám na jedenie čosi, o čom vy nič neviete.“

33 „Priniesol mu azda niekto nejaké jedlo?“ spytovali sa učeníci jeden druhého.

34 „Mojím pokrmom,“ povedal im Ježiš, „je konať vôľu toho, ktorý ma poslal, a dovŕšiť jeho dielo.“

35 Nazdávate sa, že žatva sa začne až o štyri mesiace, na sklonku leta? Rozhliadnite sa okolo seba! Obrovské lány obilia už dozrievajú.

36 To sú ľudské duše pripravené na žatvu. Ten čo bude žať a zhromažďovať úrodu pre večnosť, dostáva už teraz svoju odmenu. A ten, čo rozsieval, sa bude radovať spolu s ním.

37 Lebo je pravda to, čo sa hovorí: Jedni sejú a ďalší žnú.

38 Ja som vás poslal ťať tam, kde ste nesiali. Iní pred vami sa lopotili, a vy zbierate výsledky ich práce.“

39 Mnoho Samaritánov z toho mesta uverilo, že Ježiš je Mesiáš. Prijali totiž svedectvo ženy, ktorá im hovorila: „Povedal mi všetko, čo som robila.“

40 Keď prišli za ním k studni, prosili ho, aby zostal v ich meste. Zdržal sa u nich dva dni.

41 Vďaka slovám, ktoré im hovoril, uverili v neho aj mnohí ďalší.

42 Vraveli žene: „Teraz už veríme nie preto, čo si nám povedala, ale sami sme počuli a presvedčili sme sa, že je naozaj Záchranca sveta.“

43 Po dvoch dňoch, ktoré tam strávil, sa pobral do Galiley.

44 A hoci je známy jeho výrok: „Žiadneho proroka si neuctia tam, odkiaľ pochádza!“,

45 tentoraz ho Galilejčania prijali s otvoreným náručím, lebo aj oni boli v Jeruzaleme na veľkonočných slávnostiach, a videli, čo tam vykonal.

Uzdravenie syna kráľovského úradníka

46 Keď Ježiš prechádzal Galileou, znova zavítal do mestečka Kána, kde predtým premenil vodu na víno. Istý kráľovský úradník z mesta Kafarnaum, ktorý mal na smrť chorého syna,

47 sa dozvedel, že sa Ježiš vrátil z Judska do Galiley. Vyhľadal ho v Káne a úpenlivo ho prosil, aby šiel s ním do Kafarnauma a uzdravil jeho umierajúceho syna.

48 „Nikto z vás mi neuverí, kým neuvidíte znamenia a divy?“ spýtal sa ho Ježiš.

49 „Pane, prosím ťa, pod' rýchlo, kým môj syn neumrie!“ naliehal úradník.

50 „Môžeš ísť domov! Tvoj syn bude žiť!“ odpovedal mu Ježiš. Ten človek Ježišovi uveril a vybral sa domov.

51 Niektorí z jeho sluhov mu bežali oproti a zvestovali mu, že jeho syn žije a má sa lepšie.

52 Spýtal sa ich, kedy sa chlapcov stav zlepšil. Odpovedali mu: „Včera poobede okolo jednej mu zrazu klesla horúčka.“

53 A tu si uvedomil, že sa to stalo presne v tej chvíli, keď mu Ježiš povedal: „Tvoj syn bude žiť.“ A úradník i všetci v jeho dome uverili, že Ježiš je Mesiáš.

54 Toto bolo druhé znamenie, ktoré Ježiš vykonal, keď prišiel z Judska do Galiley.

5

Ježiš uzdraví ochrnutého

1 Potom sa Ježiš pobral do Jeruzalema, lebo bol práve židovský sviatok.

2 V Jeruzaleme je neďaleko Ovčej brány vodná nádrž, židovsky nazývaná Betezda, lemovaná piatimi stĺporadiami.

3 Pod týmito prístreškami ležali mnohí chorí: slepí, chromí a ochrnutí. [Tí túžobne čakali kedy sa rozčerí hladina vody.]*

4 [Z času na čas zostupoval totiž do rybníka anjel Pánov a rozvíril vođu. Prvý, kto vstúpil do

* 5:3 Verš 3b neobsahujú najstaršie rukopisy.

rozvírenej vody, bol uzdravený, nech trpel akoukoľvek chorobou.]†

⁵ Medzi postihnutými ležal človek, ktorý bol chorý už tridsaťosem rokov.

⁶ Keď ho tam Ježiš uvidel ležať, a zistil, že je už tak dlho chorý, spýtal sa ho: „Túžiš vyzdraviť?“

⁷ „Pane,“ odpovedal chorý, „nemám nikoho, kto by mi pomohol dostať sa k nádrži, keď sa zvíří voda. Kým sa tam sám dostanem, zakaždým ma niekto predbehne.“

⁸ Ježiš mu odpovedal: „Vstaň, vezmi si rohož a môžeš ísť.“

⁹ Chorý bol v tej chvíli uzdravený: zvinul si rohož a pobral sa preč. V ten deň však bola sobota.

¹⁰ Židovský predstavitelia preto začali uzdraveného napomínať: „Je sobota, náš zákon ti zakazuje niesť svoju rohož.“

¹¹ On im však povedal: „Muž, ktorý ma uzdravil, povedal: ‚Vezmi svoju rohož a môžeš ísť.‘“

¹² „A ktože ti povedal: ‚Vezmi svoju rohož a choď?‘“ rozhorčovali sa.

¹³ To uzdravený nevedel, lebo Ježiš sa vytratil v dave, ktorý sa tam zišiel.

¹⁴ Po nejakom čase ho Ježiš vyhladal v chráme a povedal mu: „Vidíš, si zdravý. Ale už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“

¹⁵ Ten človek sa rozbehol za židovskými vodcami a oznámil im, že to bol Ježiš, kto ho uzdravil.

† 5:4 Verš 4 neobsahujú najstaršie rukopisy; išlo pravdepodobne o poveru.

16 Židovský vodcovia začali na Ježiša útočiť, že také veci robí práve v sobotu.

17 Ale Ježiš im odpovedal: „Môj Otec neprestajne koná pre dobro ľudí a ja robím to isté.“

18 Po týchto slovách sa židovskí vodcovia ešte väčšmi usilovali zabiť ho. Dôvodom nebolo len znesväcovanie soboty, ale aj to, že hovoril o Bohu ako o svojom Otcovi, a tým sa robil rovným Bohu.

19 Ježiš im však povedal: „Buďte si istí, že Syn nerobí nič sám od seba; robí len to, čo vidí robiť Otca. Lebo všetko, čo koná Otec, robí takisto aj Syn.“

20 Veď Otec miluje Syna a zveruje sa mu so všetkým, čo robí. A ukáže mu, že má urobiť ešte väčšie veci, než tie, ktoré ste videli – a budete sa tomu čudovať.

21 Otec kriese mŕtvych a dáva im život. Rovnako aj Syn dáva život podľa vlastného rozhodnutia.

22 A navyše, Otec sám nebude súdiť nikoho. Toto právo zveril Synovi,

23 aby všetci vzdali Synovi rovnakú úctu, akú vzdávajú Otcovi. Kto nepreukazuje úctu Synovi, nepreukazuje ju ani Otcovi, ktorý ho poslal.“

Kto bude žiť večne?

24 „Uisťujem vás, že každý, kto berie vážne moje slová a dôveruje tomu, ktorý ma poslal, má večný život. Nebude odsúdený; prešiel zo smrti do života.“

25 A slávnostne vyhlasujem, že príde čas, ba už je tu, keď mŕtvi budú počuť hlas Božieho Syna; a tí, čo ho vezmú vážne, budú žiť.“

²⁶ Ako je Otec zdrojom života, tak aj Syna poveril, aby dával život ľuďom.

²⁷ A dal mu aj právo súdiť, lebo on je Syn človeka.

²⁸ Nebudte prekvapení; prichádza totiž čas, keď všetci mŕtvi budú počuť jeho hlas

²⁹ a budú vzkriesení. Tí, čo konali dobro, vstanú do večného života, ale tí, čo neprestali konať zlo, vstanú a budú odsúdení.“

Svedectvá o Ježišovi

³⁰ „Nič nerobím sám, nezávisle od Otca. Súdim len po porade s ním, preto súdim spravodlivo. Moja vôľa sa zhoduje s Otcovou, a tak nekonám podľa svojej vôle, ale podľa vôle toho, ktorý ma poslal.

³¹ Ak by som bol sám sebe svedkom toho, kým som, moje svedectvo by nemalo žiadnu hodnotu.

³² Ale je tu iný, ktorý svedčí o mne, a ja viem, že jeho svedectvo je dôveryhodné.

³³ Vy sami ste poslali poslov k Jánovi, a to, čo o mne Ján povedal, bola pravda.

³⁴ Ja však nemusím stavať na ľudskom svedectve. O Jánovi hovorím len preto, že prijatím jeho posolstva môžete byť zachránení.

³⁵ Ján bol ako horiaca pochodňa, ktorá dáva svetlo a vy ste sa určitý čas radovali z jeho svetla.

³⁶ Ale je tu ešte jasnejšie svedectvo ako Jánovo, a to sú skutky, ktoré ma Otec poveril vykonať, tie sú dôkazom, že ma poslal Otec.

³⁷ Sám Otec, ktorý ma poslal, vydal o mne svedectvo. Vy ste však nikdy nepočuli jeho hlas, ani nevideli jeho tvár,

³⁸ a jeho slovo vo vás nezostalo, lebo tomu, ktorého poslal, neveríte.

³⁹ Skúmate Písmo a domnievate sa, že ak budete podľa neho žiť, získate večný život. Ale aj Písmo svedčí o mne.

⁴⁰ Napriek tomu nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.

⁴¹ Nejde mi o ľudské uznanie,

⁴² ale poznám vás dobre a viem, že v skutočnosti Boha nemilujete.

⁴³ Viem to, lebo som prišiel v mene svojho Otca, no odmietli ste ma prijať. Keby však niekto prišiel vo vlastnom mene, prijali by ste ho s nadšením.

⁴⁴ Nečudujem sa, že mi nemôžete uveriť, lebo vám väčšmi záleží na tom, aby ste sa páčili ľuďom ako Bohu.

⁴⁵ A nemyslíte si, že to budem ja, kto vás pred Otcom obžaluje. Vaším žalobcom bude Mojžiš, do ktorého ste vložili všetky svoje nádeje.

⁴⁶ No keby ste naozaj verili Mojžišovi, verili by ste aj mne, lebo on písal o mne.

⁴⁷ Ale keď neveríte jemu, ako by ste mohli veriť mojim slovám?“

6

Ježiš nasýti päťtisíc ľudí

¹ Potom sa Ježiš spolu s učeníkmi preplavil na druhý breh Galilejského jazera (ktoré sa nazýva aj Tiberiadské).

² Hrnuli sa za ním veľké zástupy, lebo v tom, ako uzdravoval chorých, videli Božie znamenie.

³ Ježiš vystúpil na vrch a usadil sa na ňom aj so svojimi učeníkmi.

⁴ Bolo krátko pred veľkonočnými sviatkami.

⁵ Keď sa Ježiš rozhlíadol a uvidel veľké množstvo ľudí, ktorí sa k nemu blížili, opýtal sa Filipa: „Kde nakúpime tolko chleba, aby sa všetci tí ľudia najedli?“

⁶ Ježiš však už vedel, čo urobí a touto otázkou chcel len vyskúšať Filipovu vieru.

⁷ Filip mu odpovedal: „Ani keby sme nakúpili chlieb za dvesto denárov, nebolo by dosť, aby sa každému ušiel aspoň kúsok.“

⁸ Jeden z učeníkov, Šimonov brat Ondrej, povedal Ježišovi:

⁹ „Je tu jeden chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čože je to pre toľkých ľudí!“

¹⁰ „Povedzte, aby si všetci posadali!“ prikázal Ježiš učeníkom. Miesta bolo dosť a tak sa všetci usadili na trávnom úbočí svahu. V zástupe bolo asi päťtisíc mužov.

¹¹ Ježiš vzal päť chlebov, poďakoval za ne Bohu, rozlámal ich a učeníci ich roznášali sediacim. Podobne urobil aj s rybami a každý dostal, koľko chcel.

¹² Keď sa všetci najedli, prikázal učeníkom: „Pozbierajte všetko čo zostalo, aby nič nevyšlo nazmar!“

¹³ Nazbierali dvanásť košov zvyškov, ktoré zostali z pôvodných piatich chlebov.

¹⁴ V tom, čo Ježiš urobil, ľudia videli Božie znamenie, a preto si hovorili: „To je akiste ten Prorok, ktorý má prísť!“

15 Ježiš vedel, o čom uvažujú i to, že sa ho chcú zmocniť a vyhlásiť ho za kráľa. Preto sa od nich vzdialil a opäť vyšiel až úplne na vrch, aby bol sám.

Ježiš kráča po mori

16 Keď sa zvečerilo, učeníci zišli k jazeru.

17 Bola už tma a Ježiš za nimi ešte stále neprišiel. A tak nastúpili do loďky a plavili sa na druhý breh do Kafarnauma.

18 Onedlho sa strhol prudký vietor a hladina jazera sa rozbúrila.

19 Keď sa vzdialili päť či šesť kilometrov od brehu, zrazu zbadali Ježiša, ako kráča po mori a blíži sa k loďke. Učeníci sa však veľmi sa preľakli.

20 Ježiš ich však upokojil: „Nebojte sa, to som ja!“

21 Pozvali ho, aby nastúpil do lode a čoskoro pristáli pri brehu, ku ktorému sa plavili.

Ježiš je chlieb života

22 Zástup ľudí na protilahlom brehu čakal na Ježiša až do rána. Vedeli, že Ježiš s učeníkmi nenastúpil do jedinej loďky, ktorú mali a neodplavil sa s nimi.

23 Na miesto, kde Pán ďakoval za chlieb a nasýtil zástup, sa priplavilo na druhý deň niekoľko člnov z Tiberiady.

24 Keď ľudia zistili, že sa nedočkajú ani Ježiša, ani učeníkov, nasadli niektorí naspäť do svojich člnov a vybrali sa ho hľadať. Preplavili sa až do mesta Kafarnaum

²⁵ na druhom brehu jazera, kde Ježiša konečne našli. Opýtali sa ho: „Majstre, kedy si sa sem dostal?“

²⁶ Ježiš im však povedal: „Pravda je takáto: Hľadáte nie preto, že by ste pochopili znamenia ktoré konám, ale len preto, lebo som vás včera nasýtil chlebom.

²⁷ Prečo sa ustavične staráte iba o pominuteľné veci, o jedlo a pitie? Usilujte sa o pokrm, ktorý pretrvá pre večný život. Tento pokrm vám dá Syn človeka, ktorého tým poveril Boh, jeho Otec.“

²⁸ „A čo máme robiť, aby sme konali to, čo od nás Boh očakáva?“ pýtali sa ho.

²⁹ „Boh od vás očakáva iba jedno,“ odpovedal im. „Verte v toho, ktorého poslal.“

³⁰ Oni však vraveli: „Ak ti máme uveriť, musíš nám dať jasné znamenie. Čím nás chceš presvedčiť?“

³¹ Keď naši otcovia putovali púšťou, dostávali mannu. Lebo o Mojžišovi je napísané: ‚Dal im chlieb z neba, aby ich nasýtil.‘“

³² Ježiš im povedal: „Uisťujem vás: Nebol to Mojžiš, kto vám dával chlieb z neba. Je to môj Otec, ktorý vám dáva skutočný chlieb z neba.

³³ Tým chlebom od Boha je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva ľuďom život.“

³⁴ „Pane,“ prosili ho ľudia, „dávaj nám tento chlieb stále!“

³⁵ Ježiš im povedal: „Ja som chlieb, ktorý dáva život. Kto príde ku mne a dôveruje mi, nebude už nikdy trpieť hladom ani smädom.

³⁶ Ale hoci ste počuli moje slová a videli ste moje činy, aj tak mi neveríte.

37 Každý, koho mi Otec zveril, prichádza ku mne a ja nikoho, kto ku mne prichádza, neodmietnem.

38 Lebo ja som zostúpil z neba, aby som robil nie to, čo chcem ja, ale aby som plnil vôľu toho, ktorý ma poslal.

39 A ten, ktorý ma poslal, si želá, aby som dával pozor na všetkých, ktorých mi zveril, aby som ich v deň svojho druhého príchodu vzkriesil k večnému životu.

40 To, čo si môj otec naozaj želá je, aby každý, kto sa rozhodne pre Syna a uverí v neho, získal večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň.“

41 Ľudí pobúrili jeho slová: „Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba.“

42 A namietali: „Ako to? Vari to nie je Ježiš, Jozefov syn? Veľmi dobre poznáme jeho otca i matku! A on sa opovažuje tvrdiť nám: ‚Zostúpil som z neba.‘ “

43 Ježiš im povedal: „Nepohoršujte sa!

44 Nikto sa nemôže stať mojím nasledovníkom bez toho, aby ho viedol Otec, ktorý ma poslal. A všetkých, ktorých mi dal, vzkriesim v posledný deň k večnému životu.

45 Veď jeden z prorokov napísal: ‚Boh bude hovoriť ku každému človeku.‘ Kto teda počúva Otca a dá sa ním poučiť, prichádza ku mne.

46 To však neznamená, že by niekto Otca videl. Len ten, kto prišiel od Boha, ho naozaj videl.

47 Preto vám hovorím: Každý, kto mi verí, má večný život.

48 Ja som chlieb, ktorý dáva život.

49 Vaši predkovia jedli na púšti mannu, a predsa zomreli.

50 Toto je však chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto z neho bude jesť, nezomrie.

51 Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba a dáva život. Ak sa niekto sýti týmto chlebom, bude žiť večným životom. Tým chlebom je moje telo a ja ho dám ako obeť, aby svet mohol žiť.“

52 To vyvolalo medzi Židmi nový rozruch: „Vari nám môže dať tento tu jesť svoje telo? Ako?“

53 Ježiš im na to povedal: „Uisťujem vás: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nemáte večný život.

54 Iba ten, kto je moje telo a pije moju krv, bude žiť naveky a ja ho vzkriesim v posledný deň.

55 Veď moje telo je tým pravým pokrmom a moja krv tým pravým nápojom.

56 Kto je moje telo a pije moju krv, žije v jednote so mnou a ja v jednote s ním.

57 Tak, ako môj život závisí od Otca, ktorý je zdrojom života a poslal ma sem, tak aj ja budem pre toho, kto mňa je, zdrojom života.

58 Ja som ten pravý chlieb, ktorý zostúpil z neba a každý, kto tento chlieb je, bude žiť naveky a neumrie, ako pomreli vaši otcovia, hoci jedli mannu.“

59 Toto povedal Ježiš, keď učil v kafarnaumskej synagóge.

Mnohí Ježišovi nasledovníci ho opustili

60 Keď to počuli Ježišovi nasledovníci, mnohí z nich povedali: „Čo sú to za nezmysly. To sa nedá počúvať!“

⁶¹ Ježiš postrehol, že sa jeho poslucháči rozhorčujú, a spýtal sa ich: „To vás pohoršuje?

⁶² A čo poviete, keď uvidíte Syna človeka vystupovať tam, kde bol predtým?

⁶³ Život dáva len Boží Duch; ľudské úsilie človeku život nedá. Slová, ktoré som vám hovoril, sú z Ducha a prinášajú život.

⁶⁴ Medzi vami sú však takí, ktorí mi neveria.“
Ježiš totiž od začiatku vedel, kto v neho verí, a vedel aj to, kto ho neskôr zradí.

⁶⁵ A potom dodal: „Preto som vám povedal, že nikto nemôže ku mne prísť, lebo najprv musí sám dovoliť Otcovi, aby mu to umožnil.“

Petrovo vyznanie

⁶⁶ Po týchto slovách sa mnohí od Ježiša odvrátili a už ho nenasledovali.

⁶⁷ Vtedy sa Ježiš obrátil k dvanástim učeníkom: „Vy ma nechcete opustiť, však?“

⁶⁸ Šimon Peter mu odpovedal: „Pane, ku komu by sme šli? Iba tvoje slová prinášajú večný život.

⁶⁹ My sme uverili aj poznali, že si Kristus, Boží Syn.“

⁷⁰ Ježiš im povedal: „Vari som si vás dvanástich nevyvolil ja sám? A i napriek tomu jedného z vás ovláda diabol.“

⁷¹ Myslel tým Judáša, syna Šimona Iškariotského, ktorý ho zradil aj napriek tomu, že patrila medzi Ježišových dvanástich učeníkov.

7

Ježiš ide na slávnosť Stánkov

¹ Potom Ježiš navštevoval jednotlivé miesta v Galilei. Nechcel sa zdržiavať v Judsku, lebo tam sa ho židovský vodcovia usilovali zabiť.

² Ale keď sa blížila slávnosť Stánkov,

³ jeho bratia naňho naliehali: „Choď do Judska a ukáž svojim učeníkom, aké zázraky vieš robiť!

⁴ Ak niekto chce, aby sa o ňom na verejnosti, nemôže svoje činy skrývať. Ak naozaj dokážeš konať zázraky, mal by si to všetkým ukázať.“

⁵ Dokonca ani jeho bratia totiž neverili, že je Mesiáš.

⁶ Ježiš im odpovedal: „Môj čas ešte nenastal. Vy však môžete ísť kdekoľvek,

⁷ vás ľudia nemajú dôvod nenávidieť. Mňa však nenávidia, lebo ich usvedčujem z hriechnosti ich činov.

⁸ Chodte na sviatky sami, nebudem robiť, čo chcete vy; pôjdem, až príde ten správny čas.“

⁹ A zostal ešte v Galilei.

¹⁰ Po odchode bratov sa však na sviatky pobral aj on: nie však verejne, ale tak, aby sa o tom nevedelo.

¹¹ Židovskí vodcovia ho cez sviatky hľadali a vypytovali sa: „Kde je?“

¹² Medzi ľuďmi sa o ňom šírili všelijaké reči. Jedni vraveli: „Je to dobrý človek.“ Iní však hovorili: „Kdeže, iba ich vodí za nos.“

¹³ Nikto sa však neodvážil povedať o ňom svoju mienku nahlas, lebo sa báli židovských vodcov.

Ježiš vyučuje v chráme

¹⁴ Zrazu uprostred sviatkov vstúpil Ježiš do chrámu a začal učiť.

15 Židovský vodcovia sa čudovali: „Ako to, že sa tak vyzná v Písme, keď na to nemá školy?“

16 Ježiš im odpovedal: „To, čo vás učím, pochádza od Boha, ktorý ma poslal.“

17 Každý, kto túži konať Božiu vôľu, pozná, či moje slová pochádzajú od Boha, alebo či hovorím len sám za seba.

18 Kto prináša svetu vlastné myšlienky, ten túži po tom, aby sa mu dostalo uznanie. Ale kto chce osláviť a zvelebiť toho, kto ho poslal, je úprimný a niet v ňom nepravosti.

19 Nedal vám vari Mojžiš zákon? Nikto z vás však podľa neho nežije. Prečo ma chcete zabiť?“

20 „Čo si sa pomiatol na rozume? Kto ťa chce zabiť?“ ozývalo sa zo zástupu.

21 „Urobil som v sobotu zázrak a vás to vyviedlo z miery,“ vysvetľoval Ježiš.

22 „A pritom vy takisto narúšate zákon. Mojžiš vám prikázal, aby ste svoje deti obrezávali ôsmy deň; tento príkaz pochádza nie od Mojžiša, ale už od praotcov.“

23 Ak neváhate vykonať obriezku, ak to pripadne na sobotu, aby ste neprestúpili Mojžišov zákon, prečo vás tak hnevá, že som v sobotu vrátil človeku zdravie?

24 Prestaňte vynášať povrchné sudy, ale súdte podľa toho, čo je skutočná pravda.“

Mienky o Ježišovi sa rozchádzajú

25 Niektorí z obyvateľov Jeruzalema sa spytovali: „Je to naozaj ten, ktorého chcú zabiť?“

26 Káže verejne v chráme a nič mu nepovedia? Vari ho vodcovia začali predsa len pokladať za Mesiáša?

27 Ale to predsa nemôže byť! O Mesiášovi vraj nikto nebude vedieť, odkiaľ prišiel, ale o Ježišovi vieme, odkiaľ prichádza.“

28 Tu zvolal Ježiš v chráme, takže ho všetci mohli počuť: „Poznáte ma a viete, odkiaľ som? Neprišiel som sám od seba, poslal ma ten, ktorému sa dá veriť. Vy ho však nepoznáte.

29 Ja ho poznám, lebo od neho prichádzam a on ma k vám poslal.“

30 V tej chvíli sa ho židovskí vodcovia chceli zmocniť, ale nik sa neopovážil vzťahnúť naňho ruku, lebo jeho čas ešte nenastal.

31 Mnohí, ktorí ho v chráme počúvali, uverili v Ježiša ako Mesiáša a hovorili: „Vari by mal Mesiáš vykonať viac znamení od Boha ako tento človek?“

32 Keď sa farizejom dostalo do uší, čo ľudia rozprávajú o Ježišovi, spolu s veľkňazmi poslali chrámovú stráž, aby ho zatkla.

33 Ale Ježiš im povedal: „Zostanem s vami ešte nejaký čas a potom sa vrátim k tomu, ktorý ma poslal.

34 Keď odídem, budete ma hľadať, ale nenájdete ma. Kde som ja, tam sa vy nedostanete.“

35 „Kam chce tento človek odísť? Kde by sme ho nenašli?“ spytovali sa vodcovia ľudu posmešne. „Mieni azda odísť medzi židov, ktorí nežijú v Izraeli a učiť tam pohanov?“

³⁶ A čo znamenajú jeho slová: Budete ma márne hľadať. Lebo kde pôjdem ja, tam sa vy nedostanete?“

Zaslúbenie o Duchu Svätom

³⁷ V posledný deň, keď slávnosť Stánkov vrcholila, Ježiš opäť vystúpil a hlasno zvolal: „Kto je smädný, nech príde ku mne a napije sa!

³⁸ Kto verí vo mňa, zakúsi, čo hovorí Písmo: „Prúd živej vody bude vytekať z jeho vnútra.““

³⁹ Hovoril o Svätom Duchu, ktorého mali prijať tí, ktorí v neho uveria. Dovtedy totiž Duch ešte nebol daný, lebo Ježiš ešte nebol oslávený.

Hádky o Ježišovi

⁴⁰ Po týchto slovách sa zo zástupu ozývali hlasy: „To je určite ten Prorok!“

⁴¹ Ďalší hovorili: „Je to Mesiáš!“ Iní však namietali: „Vari by mohol Mesiáš pochádzať z Galiley!“

⁴² Či nehovorí Písmo, že Mesiáš bude potomkom kráľa Dávida a narodí sa v mestečku Betleheme, z ktorého pochádzal i Dávid?“

⁴³ A tak sa napokon pre Ježiša pohádali.

⁴⁴ Niektorí sa ho pokúšali zatknúť, ale nik sa neodhodlal naň siahnuť.

⁴⁵ Chrámová stráž sa vrátila k veľkňazom a farizejom bez neho. „Prečo ste ho neprivedli?“ oborili sa na nich.

⁴⁶ Stráže však vraveli: „Nikdy sme nikoho nepočuli hovoriť také veci.“

⁴⁷ Farizeji im povedali: „Takže aj vy ste sa dali zviest’?“

⁴⁸ Uveril v neho azda niekto z vodcov alebo z nás, farizejov?“

49 „Verí mu iba ten nevzdelaný dav, ktorý sa vôbec nevyzná v Zákone. Nech sú prekliaty!“

50 Jedným z tých farizejov bol aj Nikodém, ktorý pred časom navštívil Ježiša. Ten namietol:

51 „Ako môžete odsúdiť človeka, ktorého ste predtým nevyočuli? Zodpovedá to azda nášmu Zákonu?“

52 „Nie si náhodou aj ty Galilejčan?“ spýtali sa ho. „Len čítaj Písmo a presvedčíš sa, že z Galiley prorok nepríde.“

53 Po týchto slovách sa rozišli domov.*

8

Ježiš odpúšťa hriešnici

1 Ježiš odišiel na Olivový vrch,

2 ale hneď na svitaní sa znova vrátil do chrámu. Všetci, čo prišli na chrámové nádvorie, sa zhromaždili okolo Ježiša. Sadol si a učil ich.

3 Onedlho učitelia Zákona a farizeji privliekli ženu pristihnutú pri cudzoložstve. Postavili ju všetkým na oči

4 a povedali: „Učiteľ, túto ženu pristihli pri cudzoložstve.

5 Mojžiš nám v zákone prikázal takéto ženy ukameňovať. A čo nám povieš ty?“

6 Bola to však pasca. Touto otázkou sa ho snažili vyprovokovať, aby povedal niečo, za čo by ho mohli obžalovať. Ale Ježiš sa zohol a písal prstom po zemi.

* **7:53** Verše 7,53-8,11 neobsahujú najstaršie rukopisy, v niektorých je text zaradený za Luk 21,38.

⁷ Keď neprestávali dobiedzať, vzpriamril sa a povedal: „Ten z vás, kto nikdy nezhrešil, nech do nej hodí kameň ako prvý.“

⁸ A znova sa sklonil a písal po zemi.

⁹ Keď to počuli, začali sa jeden po druhom vytrácať – prví odišli starší, po nich aj ostatní. Nakoniec Ježiš zostal v strede nádvorja so ženou sám.

¹⁰ Vtedy sa opäť vzpriamril a spýtal sa jej: „Kde sú tvoji žalobcovia? Ani jeden ťa neodsúdil?“

¹¹ „Nikto, pane,“ odpovedala.

„Ani ja ťa neodsudzujem,“ povedal jej Ježiš. „Choď, ale už viac nehreš!“

Ježiš – svetlo sveta

¹² Potom znova prehovoril k zhromaždeným poslucháčom a povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto ide za mnou, nebude blúdiť v tme, ale bude mať svetlo, ktoré vedie k ozajstnému životu.“

¹³ „Vystupuješ ako svoj vlastný svedok; tvoje svedectvo preto nemá žiadnu hodnotu!“ prerušili ho farizeji.

¹⁴ „Moje svedectvo je pravdivé, aj keď hovorím sám o sebe,“ namietol Ježiš. „Lebo ja viem, odkiaľ som prišiel a kam idem. Vy však ani len netušíte odkiaľ som prišiel a kam idem.“

¹⁵ Vy súdite podľa ľudských meradiel, ja však takto nikoho neodsudzujem.

¹⁶ Keď ja súdim, môj súd je spravodlivý, lebo nesúdim sám, ale so mnou súdi aj môj Otec, ktorý ma poslal.

17 Vo vašom vlastnom zákone je napísané, že svedectvo je pravdivé, ak sa zhodnú vo výpovedi dvaja svedkovia.

18 Svedectvo o sebe vydávam ja sám a tým druhým svedkom je Otec, ktorý ma poslal.“

19 „A kdeže je tvoj otec?“ spytovali sa ho.

„Neviete ani kto som ja, ani kto je môj Otec,“ odpovedal im Ježiš. „Keby ste vedeli, kto naozaj som, poznali by ste aj môjho Otca.“

20 Tento rozhovor sa odohrával na chrámovom nádvorí pri pokladniciach, do ktorých ľudia dávali svoje dary. Ale nikto ho nezatkol, lebo ešte nenastal jeho čas.

Len kto verí, pozná Ježiša

21 Ježiš sa im znova prihovoral: „Odídem od vás, vy ma budete hľadať, ale zomriete vo svojom hriechu. A tam, kam idem, nemôžete ísť.“

22 „Hádám si len nechce vziať život?“ vraveli si medzi sebou. „Prečo by inak vravel, že nemôžeme prísť tam, kam ide on?“

23 Ježiš im povedal: „Vy ste zdola a patríte tomuto svetu. Ja som zhora a nepatrím tomuto svetu.“

24 To je dôvod, prečo som vám povedal, že zomriete vo svojich hriechoch. Ak neuveríte, že JA SOM, zomriete vo svojich hriechoch.“

25 „Tak nám povedz, kto vlastne si!“ naliehali.

„Ale veď vám o tom hovorím už od začiatku,“ odpovedal.

26 „O vás by som mohol povedať mnoho, čo vás odsudzuje. No poviem vám iba to, čo mi povedal ten, ktorý ma poslal. A on je pravda sama.“

²⁷ Ale nikto v tej chvíli nepochopil, že Ježiš hovorí o svojom Otcovi.

²⁸ Preto na vysvetlenie doložil: „Keď pribijete Syna človeka na kríž, pochopíte, že JA SOM a že nič nekonám nezávisle od Otca, ale hovorím tak, ako ma to on naučil.

²⁹ A ten, ktorý ma poslal, je so mnou. Neopustí ma, lebo robím to, čo sa mu páči.“

³⁰ Po týchto slovách mnohí v neho uverili.

Kto hreší, je otrokom hriechu

³¹ Židovským vodcom, ktorí v neho uverili, Ježiš povedal: „Ak budete žiť podľa mojich slov, budete mojimi ozajstnými učeníkmi.

³² Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí.“

³³ „Ale veď my sme potomkovia Abraháma a nikdy sme neboli nikoho otrokmi. Prečo teda hovoríš, že budeme slobodní?“ namietali.

³⁴ Ježiš im odpovedal: „Pravda je taká, že každý, kto hreší, je otrokom hriechu.

³⁵ Otrok nemá v rodine stále miesto. Iba syn je členom rodiny navždy.

³⁶ Ak vás teda Syn oslobodí, budete naozaj slobodní.

³⁷ Viem, že ste Abrahámovi synovia, no napriek tomu ma chcete zabiť, pretože odmietate prijať moje slová.

³⁸ Ja vám hovorím, čo som videl u svojho Otca. Vy však konáte podľa toho, čo ste videli a počuli od vášho otca.“

³⁹ „Naším otcom je Abrahám!“ ohradili sa.

Ježiš im odpovedal: „Ak by ste boli Abrahámovými deťmi, konali by ste ako on.

40 Vy ma však chcete zabiť. A pritom všetko, čo som vám hovoril, bola pravda, ktorú som počul od Otca. Abrahám by tak nekonal.

41 Robíte presne to, čo váš otec.“ Odsekli mu: „My sme sa nenarodili zo smilstva ako ty! Naším jediným otcom je sám Boh.“

42 Ježiš im povedal: „Keby bol naozaj Boh vašim otcom, milovali by ste ma. Ja som sem totiž prišiel od Boha. Neprišiel som sám od seba, ale z jeho poverenia.

43 Viete, prečo nechápete, čo vám hovorím? Lebo nemôžete zniest moje slová.

44 Vaším otcom je diabol a vy chcete konať len to, po čom túži váš otec. Jeho lži od počiatku prinášajú smrť, lebo v ňom nie je žiadna pravda. Keď klame, robí to, čo je mu prirodzené: je to klamár a otec lži.

45 Vy však mojim slovám neveríte, pretože ja hovorím pravdu!

46 Môže ma niekto z vás usvedčiť z nejakého hriechu? Prečo mi teda neveríte, keď hovorím pravdu?

47 Kto patrí Bohu, ten rád prijíma Božie slovo. Vy však Bohu nepatríte, preto odmietate počuť jeho slová.“

48 Židovskí vodcovia mu na to povedali: „Nevraveli sme správne, že si zradca, človek posadnutý zlým duchom?“

49 „Nie som posadnutý zlým duchom,“ odpovedal im Ježiš. „Ja len vzdávam česť svojmu Otcovi, ale vy ju odmietate vzdať mne.

⁵⁰ Netúžim po tom, aby sa mi dostalo uznania. Je však niekto, komu záleží na tom, aby mi bola vzdaná česť. Odsúdi každého, kto mňa odmietne.

⁵¹ Ale jedno je isté: kto prijíma moje slovo a podľa neho žije, nikdy neokúsi smrť.“

⁵² Židia zvolali: „Teraz sme si istí, že si posadnutý démonom! Abrahám zomrel, aj proroci zomreli, a ty vravíš, že kto bude žiť podľa tvojho slova, nikdy neokúsi smrť.“

⁵³ Si azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? Aj proroci zomreli. Kto si myslíš, že si?“

⁵⁴ Ježiš im odpovedal: „Keby som chválil sám seba, nemalo by to nijakú cenu. Mne však preukazuje česť môj Otec, o ktorom tvrdíte, že je vaším Bohom.“

⁵⁵ Vy ste ho nikdy nepoznali, ale ja ho poznám dobre. Keby som to poprel, bol by som rovnaký luhár ako vy. Ale ja ho poznám a konám v súlade s jeho slovom.“

⁵⁶ Váš otec Abrahám túžil vidieť môj deň a keď ho uvidel, zaradoval sa.“

⁵⁷ „Tak ty si videl Abraháma?“ pýtali sa ho židovský vodcovia, „veď nemáš ani len päťdesiat rokov!“

⁵⁸ „Uisťujem vás,“ povedal Ježiš, „že skôr než sa Abrahám narodil, JA SOM.“

⁵⁹ Vtom okamihu vzali kamene a chceli ho ukameňovať. Ježiš sa im však skryl a vytratil sa z chrámu.

9

Ježiš uzdraví slepého

1 Cestou stretol človeka, ktorý bol od narodenia slepý.

2 „Majstre, prečo sa narodil slepý?“ spytovali sa ho učeníci. „Je to následok jeho hriechu, alebo hriechu jeho rodičov?“

3 „Nehľadajte vinu ani uňho, ani u jeho rodičov,“ odpovedal Ježiš. „Je slepý, aby sa v jeho živote prejavila Božia moc.“

4 Kým ešte trvá deň, musíme konať dielo toho, ktorý ma poslal. Čoskoro nastane noc, keď sa už nebude dať robiť nič.

5 Kým som na svete, som svetlo sveta.“

6 Po týchto slovách napľul na zem, urobil zo slín a prachu blato, potrel ním slepému oči

7 a povedal mu: „Chod' sa umyť k nádrži Siloe.“ (Siloe znamená Poslaný.) Slepý poslúchol, umyl sa, a keď sa vrátil, videl.

8 Jeho susedia a tí, čo ho poznali ako slepého žobráka, sa čudovali: „Vari to nie je to ten, čo tu sedával a žobral?“

9 Jedni hovorili: „Je to on!“ Iní vraveli: „Nie je to on, len sa naňho podobá.“ Ale uzdravený povedal: „Áno, som to ja!“

10 „Ako to, že vidíš? Čo sa stalo?“ vyzvedali sa.

11 On im odpovedal: „Nejaký človek menom Ježiš urobil blato, potrel mi ním oči blatom a povedal, aby som sa šiel umyť k nádrži Siloe. Išiel som teda, umyl som sa – a odvtedy vidím.“

12 „A nevieš, kde je teraz?“ spytovali sa ho.

„Neviem,“ odpovedal im uzdravený.

Vypočúvanie farizejov

13 Človeka, ktorý bol predtým slepý, priviedli k farizejom.

14 V ten deň, keď Ježiš urobil blato a uzdravil slepého, bola totiž sobota.

15 Farizeji sa ho podrobne vypytovali, ako sa mu vrátil zrak. A muž im to vyrozprával: „Ježiš mi potrel blatom oči, potom som sa umyl – a teraz vidím.“

16 Niektorí z farizejov vraveli: „Ten človek akiste nie je od Boha, keď nezachováva sobotu.“

„Ale ako by mohol hriešny človek urobiť také zázračné znamenia?“ vraveli iní. Strhla sa medzi nimi škriepka.

17 Znova sa teda obrátili na uzdraveného: „A čo si o ňom myslíš ty? Veď teba uzdravil.“

„Je to prorok,“ odpovedal im.

18 Farizeji však odmietali uveriť, že ten človek bol slepý a že sa mu vrátil zrak. Zavolali si teda jeho rodičov

19 a spýtali sa ich: „Je to váš syn? A je pravda, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí?“

20 Rodičia odpovedali: „Áno, je to náš syn a narodil sa nám slepý. To vieme určite.“

21 Ale ako sa stalo, že teraz vidí, to nevieme. A nevieme nič ani o tom, kto ho uzdravil. Opýtajte sa jeho, je už dospelý, nech vám to povie sám.“

22 Rodičia odpovedali vyhýbavo, lebo sa báli židovských vodcov. Tí totiž rozhodli, že vylúčia zo židovskej obce každého, kto by uznal Ježiša za Mesiáša.

23 To bol dôvod, prečo jeho rodičia povedali: „Je dospelý, opýtajte sa jeho.“

24 A tak si znovu zavolali bývalého slepca a povedali mu: „Prisahaj pred Bohom, že hovoríš pravdu! My totiž vieme, že ten človek je hriešny.“

25 „Či je hriešny, alebo nie, to neviem,“ odpovedal uzdravený. „Jedno však viem: bol som slepý, no teraz vidím!“

26 „Ale ako ti vrátil zrak? Čo s tebou urobil?“ spytovali sa ho znova.

27 „Veď som vám to všetko už vyrozprával a nepočúvali ste. Prečo to vlastne chcete znova počuť? Chcete sa azda aj vy stať jeho učeníkmi?“

28 „Ty si jeho učeník!“ zlostne sa naňho osopili. „My sme učeníci Mojžišovi.“

29 O Mojžišovi vieme, že sa s ním zhováral Boh, ale o tomto človeku nevieme ani len to, odkiaľ je.“

30 „To je naozaj čudné, že neviete nič o človeku, ktorý mi vrátil zrak!“ namietol uzdravený.

31 „Každý predsa vie, že Boh prosby hriešnikov nepočuje, ale vypočuje toho, kto je bohabojný a žije podľa Božej vôle.“

32 Čo svet svetom stojí, nikto nikdy nepočul, že by niekto vrátil zrak slepému od narodenia.

33 Keby toho človeka neposlal Boh, nič podobné by nemohol urobiť.“

34 „Si skrz-naskrz hriešny od svojho narodenia! Ty sa nás opovážiš poučať?“ rozkričali sa naňho a vyhнали ho.

Slepota vidiacich

35 Keď sa Ježiš dozvedel, že ho vyhnali, vyhladal uzdraveného a spýtal sa ho: „Veríš v Syna človeka?“

36 „Pane, povedz mi, kto to je? Rád by som v neho veril,“ odpovedal.

37 „Vidíš ho pred sebou; práve sa s tebou zhovára,“ odpovedal mu Ježiš.

38 „Verím, Pane!“ zvolal a padol pred Ježišom na kolená.

39 „Prišiel som na tento svet, aby som ho súdil,“ pokračoval Ježiš, „aby som otvoril oči tým, ktorí sú slepí, a aby som ukázal tým, čo sa domnievajú, že vidia, akí sú slepí.“

40 Počuli to farizeji, čo stáli okolo, a spýtali sa ho: „Čože? Vari sme tiež slepí?“

41 Ježiš im odpovedal: „Keby ste boli naozaj slepí, boli by ste bez viny. Vy však hovoríte ‚Vidíme‘, a preto zostávate v hriechu.“

10

Ježiš – Dobrý pastier

1 „Uisťujem vás, že kto nevchádza do košiara bránou, ale prelieza cez ohradu, je určite zlodej a lupič.

2 Pastier vchádza k svojim ovciam cez bránu.

3 Strážnik otvára dvere iba jemu a ovce ho poznajú po hlase. Potom volá ovce po mene von z košiara.

4 Keď tie, ktoré mu patria vyvedie von, kráča pred nimi a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas.

5 Za cudzím človekom by nešli, ale utiekli by od neho, lebo jeho hlas nepoznajú.“

6 Poslucháči nepochopili toto Ježišovo prirovnanie,

⁷ a tak im ho vysvetlil: „Verte mi, ja som pre ovce bránou.

⁸ Všetci, čo prišli predou mnou, sú zloději a lupiči. Ale ovce ich neposlúchli.

⁹ Ja som brána. Kto cezo mňa vojde, bude zachránený, bude mať prežívať pokoj a bude mať dostatok.

¹⁰ Zloděj prichádza len preto, aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som však prišiel preto, aby mali život, a prežívali ho v plnosti.

¹¹ Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier je ten, kto za svoje ovce aj život obetuje.

¹² Ten, komu ovce nepatria a pasie ich len za mzdu, keď vidí prichádzať vlka, utečie. Vlk potom ovce napadne a rozoženie ich.

¹³ Tomu, kto je najatý za mzdu, na ovciach nezáleží a preto utečie.

¹⁴ Ja som dobrý pastier, poznám svoje ovce a ony poznajú mňa;

¹⁵ rovnako aj môj Otec pozná mňa a ja poznám Otca. A za svoje ovce položím aj svoj život.

¹⁶ Mám aj iné ovce, ktoré ešte nepatria do tohto košiara. Aj tie musím priviesť. Budú počuť môj hlas a stanú sa jedným stádom a budú mať jedného pastiera.

¹⁷ Otec ma miluje, lebo dávam svoj život, aby som ho znova získal.

¹⁸ Nikto mi ho neberie, dávam ho dobrovoľne. Mám právo svoj život dať a mám právo ho opäť prijať. Taký príkaz som dostal od svojho Otca.“

¹⁹ Tieto slová opäť vyvolali medzi židovskými vodcami roztržku.

20 Niektorí vraveli: „Je posadnutý zlým duchom. Úplne sa zbláznil. Prečo ho vôbec počúvate?“

21 Ale iní namietali: „Posadnutý človek by takto nehovoril; a môže vôbec zlý duch otvoriť oči slepým?“

Hovor s nami otvorene

22 Boli práve sviatky vysvätenia jeruzalemského chrámu. Bolo to v zime.

23 Ježiš sa v chráme prechádzal pomedzi Šalamúnovo stĺporadie.

24 Vtedy ho obstúpili židovskí vodcovia a vyzvali ho: „Dokedy nás chceš napínať? Ak si Mesiáš, povedz nám to otvorene!“

25 „Už som vám to neraz povedal, ale vy mi neveríte,“ odpovedal im. „Moje činy vydávajú svedectvo o tom, že som Mesiáš. Veď ich konám z Božieho poverenia.“

26 Neveríte mi, lebo nepatríte medzi moje ovce.

27 Moje ovce počúvajú, čo hovorím, ja ich poznám a ony idú za mnou.

28 Dávam im večný život, nikdy nezahynú a nikto ich z mojej ruky nevytrhne.

29 Dal mi ich môj Otec a on je mocnejší ako akákoľvek mocnosť, preto ich nik nemôže vytrhnúť z jeho ruky.

30 Ja a Otec sme jedno.“

31 Po týchto slovách začali židovskí vodcovia zbierať kamene a chceli ho ukameňovať.

32 „Z Božieho poverenia som vykonal veľa dobrých činov. Pre ktorý z nich ma chcete ukameňovať?“ spýtal sa Ježiš.

³³ „Nechceme ťa zabiť pre tvoje činy, ale preto, že sa rúhaš. Ty, obyčajný človek, sa vyhlasuješ za Boha,“ vraveli mu Židia.

³⁴ Ježiš im odvetil: „Nie sú vari vo vašom Zákone zapísané Božie slová: ‚Povedal som: Ste bohovia?‘

³⁵ Ak Boh nazýva bohmi tých, ktorým adresoval svoje slová – a Písmo musí platiť –,

³⁶ prečo obviňujete mňa, ktorého Otec posvätil a poslal na svet, že sa rúham, keď som povedal: ‚Som Boží Syn?‘

³⁷ Ak nekonám to, čo môj Otec, neverte mi;

³⁸ ale ak konám ako môj Otec a vy mi neveríte, verte aspoň skutkom, ktoré konám, a presvedčte sa, že Otec je vo mne a ja v Otcovi.“

³⁹ Vtedy sa ho opäť chceli zmocniť, ale unikol im.

⁴⁰ Odišiel na druhý breh Jordánu a zdržiaval sa na mieste, kde predtým Ján krstil.

⁴¹ Mnohí prichádzali za Ježišom a vraveli: „Ján síce neurobil nijaké znamenie, ale všetko, čo hovoril o tomto mužovi, je pravda.“

⁴² A mnohí z tých, čo tam boli, v Ježiša uverili.

11

Lazárova smrť

¹ Muž, ktorý sa volal Lazár ochorel. Pochádzal z dediny Betánia, v ktorej bývali aj jeho sestry Mária a Marta.

² (Bola to tá Mária, ktorá natrela vzácnym olejom Ježišove nohy a svojimi vlasmi ich vyutierala. Jej brat Lazár bol teraz chorý.)

³ Sestry poslali Ježišovi odkaz: „Pane, tvoj milovaný priateľ je ťažko chorý.“

⁴ Keď sa to Ježiš dozvedel, povedal: „Neochorel preto, aby zomrel, ale aby sa prejavila Božia moc a ukázala sa sláva Syna Božieho.“

⁵ Ježiš mal veľmi rád obe sestry i Lazára.

⁶ Ježiš teda zostal ešte dva dni na mieste, kde ho zastihla správa o Lazárovej chorobe.

⁷ Až potom vyzval svojich učeníkov: „Vráťme sa do Judska.“

⁸ Jeho učeníci namietali: „Majstre, veď len nedávno ťa tam chceli židovskí vodcovia ukameňovať, a ty sa tam mieniš vrátiť?“

⁹ „Vari nesvieti slnko cez deň dvanásť hodín? Kto chodí za vidna, nemusí sa báť, že sa potkne, lebo svetlo tohto sveta mu osvetľuje cestu.“

¹⁰ Ale keď niekto kráča v noci, potkýna sa, lebo svetlo mu neosvecuje cestu.“

¹¹ Potom dodal: „Náš priateľ Lazár zaspal a ja ho idem zobudiť.“

¹² „Pane, ak spí, čoskoro sa uzdraví,“ povedali mu učeníci.

¹³ Ježiš však hovoril o jeho smrti – i keď učeníci sa nazdávali, že hovorí o obyčajnom spánku.

¹⁴ Preto im povedal jasne: „Lazár zomrel.“

¹⁵ A ja som rád, že som nebol pri ňom. Takto máte možnosť naučiť sa viac mi dôverovať. Je to pre vaše dobro. Poďme k nemu!“

¹⁶ Tomáš, prezývaný Dvojča, povedal ostatným učeníkom: „Poďme aj my, nech zomrieme spolu s ním!“

Ježiš dáva večný život

17 Keď prišli do Betánie, Ježiš zistil, že Lazár je už štyri dni pochovaný.

18 Betánia bola neďaleko Jeruzalema (asi tri kilometre),

19 a tak mnohí známi z mesta prišli potešiť Máriu a Martu v ich žiali za bratom.

20 Keď sa Marta dozvedela, že prichádza Ježiš, bežala mu oproti, ale Mária zostala doma.

21 Marta privítala Ježiša slovami: „Pane, keby si bol tu, môj brat by nezomrel.

22 Ale ja viem, že i teraz ti Boh dá, o čokoľvek ho poprosíš.“

23 Ježiš jej povedal: „Tvoj brat bude opäť žiť.“

24 „Viem, že ožije pri vzkriesení v posledný deň,“ prisvedčila Marta.

25 „Ja som vzkriesenie a život!“ povedal jej Ježiš. „Kto vo mňa verí, bude žiť, aj keby zomrel.

26 A kto žije a verí vo mňa, nezomrie večnou smrťou. Veríš tomu, Marta?“

27 „Áno, Pane,“ odpovedala. „Uverila som, že si Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet.“

Ježišov plač

28 Po tých slovách sa vrátila a zavolala si bokom svoju sestru Máriu. „Učiteľ je tu,“ povedala jej, „a volá ťa.“

29 Keď to Mária počula, ihneď vstala a bežala k nemu.

30 (Ježiš ešte nevošiel do dediny – bol na tom istom mieste, kde sa s ním stretla Marta.)

31 Keď ľudia, ktorí utešovali Máriu, videli, ako náhlivo vybehla z domu, pobrali sa za ňou, lebo si mysleli, že sa šla vyplakať na Lazárov hrob.

³² Len čo Mária došla k Ježišovi, padla pred ním na kolená a nariekala: „Pane, keby si bol tu, môj brat by nezomrel!“

³³ Keď Ježiš videl jej slzy i plač tých, čo prišli s ňou, hlboko sa ho to dotklo a rozlútostene sa ich opýtal:

³⁴ „Kde ste ho pochovali?“

„Pane, pod' a uvidíš,“ odpovedali mu.

³⁵ Vtedy sa rozplakal aj Ježiš.

³⁶ „Pozrite, ako ho mal rád!“ šepkali si medzi sebou.

³⁷ Niektorí z nich však povedali: „Keď vedel uzdraviť slepého, nemohol zachrániť Lazára pred smrťou?“

Vzkriesenie Lazára

³⁸ Ježiš sa znova zachvel a vykročil k hrobu. Bola to jaskyňa a vstupu do nej bránil veľký kameň.

³⁹ „Odvalte ten kameň!“ rozkázal Ježiš.

Ale Marta, sestra mŕtveho Lazára, povedala: „Pane, pochovali sme ho pred štyrmi dňami. Jeho telo je už určite v rozklade!“

⁴⁰ „Vari som ti nepovedal, že ak budeš veriť, uvidíš Božiu slávu?“ pripomenul jej Ježiš.

⁴¹ Vtedy odvalili kameň. Ježiš pozdvihol svoj pohľad k nebu a modlil sa: „Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul.“

⁴² Ja viem, ty ma vždy počuješ, ale povedal som to kvôli ľuďom, ktorí stoja okolo, aby uverili, že si to ty, kto ma poslal.“

⁴³ Potom nahlas zvolal: „Lazár, pod' von!“

⁴⁴ A Lazár vyšiel. Ruky aj nohy mal ovinuté plátnom, v ktorom bol pochovaný, a tvár mal

prikrytú šatkou. Ježiš im povedal: „Zložte mu to, nech môže odísť!“

Jeden musí umrieť za všetkých

⁴⁵ Mnohí z tých, čo prišli za Máriou, boli svedkami zázraku, ktorý Ježiš vykonal, a uverili v neho.

⁴⁶ Ale niektorí sa ponáhľali rýchlo oznámiť farizejom, čo Ježiš urobil.

⁴⁷ Tí spolu s najvyššími kňazmi ihneď zvolali zasadnutie veľrady.

„Čo len budeme robiť?“ spytovali sa bezradne. „Veď ten človek skutočne robí zázraky!“

⁴⁸ Ak proti nemu nezakročíme, všetci v neho uveria! A potom sa môže stať, že Rimania zničia chrám aj celý náš národ!“

⁴⁹ No tu sa prihlásil o slovo Kaifáš, ktorý bol v tom čase veľkňazom: „Vari vôbec nerozmýšľate?“

⁵⁰ Nepochopili ste, že je pre vás lepšie, aby zomrel jeden človek namiesto všetkých, než aby bol kvôli jednému človeku zničený celý národ?“

⁵¹ A aj keď Kaifáš ako veľkňaz vyslovil tie slová s iným zámerom, vyzneli ako proroctvo, že Ježiš má byť obetovaný za národ.

⁵² A nielen za jeho národ, ale aj za všetky Božie deti, ktoré žijú po celom svete, aby sa stali jednou rodinou.

⁵³ V ten deň sa židovskí vodcovia pevne rozhodli, že ho zabijú.

⁵⁴ Preto sa Ježiš prestal verejne pohybovať po Judei a utiahol sa aj s učeníkmi do mesta Efraim na okraji púšte.

⁵⁵ Opäť sa priblížila Veľká noc. Ľudia z celej krajiny putovali do Jeruzalema, aby ešte pred hlavnými sviatkami mohli vykonať predpísané očistné obrady.

⁵⁶ Snažili sa nájsť Ježiša a pýtali sa jeden druhého: „Čo myslíte? Príde na sviatky?“

⁵⁷ Najvyšší kňazi a farizeji totiž vydali rozkaz, že každý, kto by vedel, kde sa Ježiš zdržiava, musí to oznámiť, aby ho mohli zatknúť.

12

Pomazanie Ježiša v Betánii

¹ Šesť dní pred Veľkou nocou sa Ježiš vrátil do Betánie, kde žil Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych.

² Na Ježišovu počesť pripravili slávnostnú večeru. Marta obsluhovala pri stole, zatiaľ čo Lazár bol medzi tými, čo sedeli s Ježišom pri stole.

³ Mária vzala nádobu s drahým olejom vyrobeným z nardu, natierala ním Ježišovi nohy a utierala ich vlastnými vlasmi. Vôňa nardu naplnila celý dom.

⁴ Jeden z učeníkov – Judáš Iškariotský, ktorý Ježiša neskôr zradil – poznamenal:

⁵ „Prečo sa taký vzácny olej radšej nepredal? Mohlo sa zaň získať tristo denárov a peniaze sa mohli rozdať chudobným.“

⁶ Ale nepovedal to preto, že by mu záležalo na chudobných, ale že bol zlodej. Mal totiž na starosti spoločnú pokladnicu a neraz si z nej vzal niečo pre seba.

⁷ Ježiš mu na to povedal: „Nechaj ju, odložila si to na deň môjho pohrebu.

⁸ Chudobných budete mať medzi sebou vždy, ale ja s vami nebudem stále.“

⁹ Keď sa rozchýrilo, že Ježiš je v Betánii, pobrali sa za ním z Jeruzalema celé zástupy. Neprišli však len kvôli nemu, ale aj preto, aby videli vzkrieseného Lazára.

¹⁰ Preto sa veľkňazi uzniesli, že zabijú aj Lazára:

¹¹ mnohí ľudia ich totiž začali odmietiť a uverili Ježišovi.

Ježiš vstúpi do Jeruzalema ako kráľ

¹² Na druhý deň sa po celom Jeruzaleme, v ktorom bolo už aj mnoho ľudí, čo prišli na sviatky, rozniesla správa, že do mesta prichádza Ježiš.

¹³ Ľudia nalámali palmové konáre a nadšene volali: „Hosana! Nech Boh požehná toho, ktorý prichádza v jeho mene! Nech Boh požehná kráľa Izraela!“

¹⁴ Ježiš vstúpil do mesta na oslíkovi, tak ako je napísané:

¹⁵ „Nebojte sa, ľudia Jeruzalema. Váš kráľ prichádza. Skromne sa nesie na oslati.“

¹⁶ Ježišovi učeníci si vtedy túto súvislosť neuviedli. Až potom, keď bol Ježiš oslávený, pochopili, že sa vtedy pred ich očami naplnilo to, čo o ňom bolo napísané.

¹⁷ V zástupe boli svedkovia toho, ako Ježiš zavolať Lazára z hrobu a vzkriesil ho z mŕtvych. Teraz o tom hovorili ostatným.

¹⁸ Aj správy o tomto znamení spôsobili, že ho prišlo vítať mnoho ľudí.

¹⁹ Keď to videli farizeji, hovorili jeden druhému: „Vidíte to? S tým si neporadíme! Pozrite! Celý svet ide za ním!“

Chceli by sme vidieť Ježiša

²⁰ Medzi tými, čo prišli do Jeruzalema na blížiaci sa sviatok, aby sa poklonili Bohu, boli aj Gréci.

²¹ Obrátili sa na Ježišovho učeníka Filipa, ktorý bol z Betsaidy v Galilei a poprosili ho: „Pane, chceli by sme vidieť Ježiša!“

²² Filip to šiel povedať Ondrejovi a potom to spolu oznámili Ježišovi.

²³ Ježiš im povedal: „Nastal čas, keď má byť Syn človeka oslávený.“

²⁴ Počúvajte pozorne: Ak pšeničné zrno nepadne do pôdy a nezomrie, neprinesie úžitok a zostane samo. Ak však zomrie, prinesie mnoho úžitku.

²⁵ Kto žije len pre seba, príde o svoj život. Ale ten, kto žije pre druhých ľudí, o svoj život nepríde – získa večný život.

²⁶ Ak mi chce niekto slúžiť, musí ma nasledovať, lebo moji služobníci musia ísť tou istou cestou ako ja. Takému služobníkovi prejaví česť aj môj Otec.“

Ježiš hovorí o svojej smrti

²⁷ „Moju dušu teraz zvierá úzkosť. Mám preto azda poprosiť: ‚Otče, zachráň ma pred tým, čo ma čaká?‘ Ale veď práve preto som prišiel.“

²⁸ Otče, osláv svoje meno!“

A vzápätí zaznel hlas z neba: „Už som oslávil a ešte oslávim!“

²⁹ Ježiš v tej chvíli stál uprostred veľkého zástupu. Niektorí tvrdili, že zahrnelo, iní sa nazdávali, že to k nemu prehovoril anjel.

³⁰ „Hlas, ktorý ste počuli, nezaznel kvôli mne, ale kvôli vám!“ povedal Ježiš.

³¹ „Teraz prebieha súd nad týmto svetom. Satan, vládca tohto sveta, bude vyhnaný.

³² Ale keď ja budem vyvýšený zo zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“

³³ (Týmito slovami Ježiš naznačil, akou smrťou zomrie.)

³⁴ Zástup mu odporoval: „Zo Zákona sme sa predsa dozvedeli, že Mesiáš má zostať naveky. Prečo teda hovoríš, že Syn človeka musí byť vyvýšený? A kto je vlastne ten Syn človeka?“

³⁵ Ježiš im na to povedal: „Ešte malú chvíľu bude svetlo medzi vami. Žite vo svetle, kým ešte svieti, aby vás nezastihla tma. Ten, kto kráča potme, nevie, kam ide.

³⁶ Dôverujte tomu svetlu, kým je ešte s vami, aby z vás svietilo ďalej, až tu nebude.“ Po týchto slovách sa Ježiš vytratil zo zástupu a skryl sa pred nimi.

³⁷ Napriek všetkým tým znameniam, ktoré Ježiš urobil, ľudia mu ešte stále neuverili.

³⁸ Tak sa potvrdili slová proroka Izaiáša: „Pane, kto uveril našim slovám? Kto poznal Božiu moc?“

³⁹ Prorok Izaiáš ďalej ukazuje, aký bol dôsledok ich nevery.

⁴⁰ „Boh im oslepil oči a zatvrdil srdce, preto očami nevidia, ich srdcia nechápu a neobrátia sa ku mne, aby som im pomohol.“

⁴¹ To povedal Izaiáš, pretože videl Jeho slávu.

⁴² A predsa aj medzi židovskými vodcami boli mnohí, ktorí v neho uverili. Verejne sa však k nemu nepriznali, lebo sa báli, že ich farizeji vylúčia zo synagógy.

⁴³ Viac im totiž záležalo na sláve, ktorej sa im dostávalo od ľudí, než na sláve, ktorú im chcel dať Boh.

⁴⁴ Ježiš hlasno zvolal: „Kto verí vo mňa, neverí len vo mňa, ale aj v toho, ktorý ma poslal.“

⁴⁵ A kto mňa vidí, vidí toho, ktorý ma poslal.

⁴⁶ Prišiel som na svet ako svetlo, aby ten, kto vo mňa verí, nezostal v tme.

⁴⁷ Kto počuje moje slová, ale nekoná podľa nich, toho nesúdim. Neprišiel som na svet, aby som ho súdil, ale zachránil.

⁴⁸ Kto mňa odmieta a nežije podľa mojich slov, ten už má svojho sudcu: moje slová ho budú súdiť v posledný deň.

⁴⁹ Nehovoril som zo svojej vlastnej moci; hovorím len to, čo mi prikázal Otec, ktorý ma poslal.

⁵⁰ A jeho prikázanie vedie k večnému životu. A tak vám hovorím len to, čo mi povedal Otec.“

13

¹ V predvečer sviatkov Paschy Ježiš vedel, že nastal čas, aby opustil tento svet a odišiel k Otcovi. Tak veľmi miloval tých, ktorí ho nasledovali, že im prejavoval lásku až do konca.

² Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil,

³ a keď si bol Ježiš vedomý, že Otec všetko zveril do jeho rúk a že od Boha prišiel a k nemu sa teraz vracia,

⁴ vstal od večere, odložil si vrchný odev, vzal uterák a prepásal sa ním.

⁵ Potom naliať vodu do umývadla a začal učeníkom umývať a utierať nohy.

⁶ Keď prišiel k Šimonovi Petrovi, ten mu povedal: „Pane, vari chceš ty umyť moje nohy?“

⁷ Ježiš mu odpovedal: „Teraz nechápeš, prečo to robím, ale neskôr to pochopíš.“

⁸ „Nikdy nedovolím, aby si mi umyl nohy!“ vyhlásil Peter.

„Ale ak ťa neumyjem, nebudeš mať so mnou podiel!“ odpovedal mu Ježiš.

⁹ „Pane, tak mi umy nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ zvolal Peter.

¹⁰ „Kto sa vykúpal, je celý čistý,“ odpovedal mu Ježiš. „Stačí mu iba zmyť prach z nôh. Aj vy ste čistí, ale nie všetci!“

¹¹ (Ježiš totiž vedel, kto ho zradí. Preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“)

¹² Keď im umyl nohy, opäť si obliekol vrchný odev, vrátil sa k stolu a spýtal sa ich: „Chápete, čo som urobil?“

¹³ Oslovujete ma Majster a Pane a vravíte správne, lebo ním naozaj som.

¹⁴ Ak som vám teda ja, váš Majster a Pán, umyl nohy, aj vy ste povinní takto si navzájom umývať nohy.

15 Dal som vám príklad, aby ste konali tak ako ja.

16 Uistujem vás, že žiadny sluha nie je dôležitejší ako jeho pán a ani posol nie je dôležitejší ako ten, čo ho poslal.

17 Ak to viete, budete šťastní, keď podľa toho budete aj konať.

18 To, čo som povedal, neplatí o vás všetkých. Ja viem, ktorých som si vyvolil. Ale má sa naplniť výrok Písma: ‚Ten, ktorý jedáva so mnou chlieb, stane sa mojím nepriateľom.‘

19 Vravím vám to už teraz, aby ste potom, keď sa to stane, uverili, že JA SOM.

20 Uistujem vás, že kto prijíma toho, koho pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý mňa poslal.“

„Jeden z vás ma zradí“

21 Po týchto slovách Ježiša zovrela úzkosť a otvorene im povedal: „Hovorím vám pravdu, jeden z vás ma zradí.“

22 Učeníci sa v rozpakoch pozerali jeden na druhého, pretože netušili, o kom hovorí.

23 Po Ježišovom boku, opretý o jeho hrud', sedel učeník, ktorého mal Ježiš veľmi rád.

24 Tomu dal Šimon Peter pokyn, aby sa spýtal, o kom to hovorí.

25 Naklonil sa teda bližšie k Ježišovi a spýtal sa ho: „Pane, kto je to?“

26 „Je to ten, pre ktorého namočím kúsok chleba a podám mu ho,“ povedal Ježiš. Namočil chlieb a podal ho Judášovi, synovi Šimona Iškariotského.

27 Keď vzal Judáš chlieb, vstúpil doňho satan. Vtedy mu Ježiš povedal: „To, čo chceš urobiť, urob rýchlo!“

28 No nik pri stole nechápal, prečo mu to hovorí.

29 Keďže Judáš mal na starosti spoločnú pokladnicu, niektorí sa domnievali, že ho posielala nakúpiť veci potrebné na sviatky, alebo dať niečo chudobným.

30 Judáš si vzal chlieb a hneď nato odišiel. A bola noc.

Nové prikázanie lásky

31 Keď Judáš odišiel, Ježiš povedal: „Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený prostredníctvom neho.“

32 Syn človeka oslávi Boha a čoskoro aj Boh oslávi Syna človeka.

33 Moji drahí, zostanem s vami už len veľmi krátko. Budete ma hľadať, ale márne. Čo som povedal vodcom ľudu, to vravím aj vám, že kam idem ja, vy ísť nemôžete.

34 No dávam vám nové prikázanie: Milujte sa navzájom. Lásku, ktorou som vás ja miloval, preukazujte aj vy jeden druhému.

35 Podľa lásky, ktorú budete mať jeden k druhému všetci spoznajú, že ste moji učeníci.“

36 Šimon Peter sa ho spýtal: „Pane, kam chceš vlastne ísť?“

Ježiš mu odpovedal: „Nemôžeš ísť so mnou tam, kam teraz idem, ale prídeš za mnou neskôr.“

37 „Ale prečo ťa nemôžem nasledovať teraz?“ spýtal sa Šimon Peter. „Som pripravený za teba hoc aj zomrieť!“

38 „Ty si pripravený za mňa zomrieť?“ spýtal sa Ježiš. „Vravím ti, že ma tri razy zaprieš ešte skôr, ako ráno zakikiríka kohút.“

14

Ježiš utešuje apoštolov

1 „Nech sa vaše srdce nechveje úzkosťou! Veríte v Boha, verte aj vo mňa!

2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby to tak nebolo, povedal by som vám to. Odchádzam, aby som pre vás všetko pripravil.

3 Keď bude všetko hotové, zase sa vrátim, vezmem vás k sebe a zostanete so mnou.

4 A cestu, kam idem, poznáte.“

5 „Nie, Pane,“ namietol Tomáš, „nevieme, kam ideš, tak ako by sme mohli poznať cestu?“

6 „Ja som tá Cesta, Pravda i Život!“ povedal mu Ježiš. „A nikto nemôže prísť k Otcovi inak ako cezo mňa.“

7 Keby ste ma naozaj poznali, poznali by ste aj môjho Otca. Odteraz ho však už poznáte, lebo ste ho videli.“

8 „Pane, ukáž nám Otca a budeme spokojní!“ poprosil Filip.

9 „Tak dlho som s vami, Filip, a ešte vždy ma nepoznáš?“ povedal mu Ježiš. „Kto videl mňa, videl Otca. Prečo teda hovoríš: ‚Ukáž nám Otca?‘“

10 Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nemám len sám zo

seba – Otec, ktorý prebýva vo mne, on robí tie skutky.

¹¹ Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne. Ak vám nestačia moje slová, verte mi aspoň pre skutky, ktoré konám.

¹² Uistujem vás, že každý, kto verí vo mňa, bude konať také isté činy ako ja, ba aj väčšie, lebo ja odchádzam k Otcovi.

¹³ O čokoľvek budete prosiť v mojej moci, dám vám, aby Otec bol oslávený v tom, čo Syn koná.

¹⁴ A ak budete o niečo prosiť v mojom mene, ja to urobím.“

Prisľúbenie Ducha Svätého

¹⁵ „Ak ma milujete, žite podľa mojich prikázaní.

¹⁶ A ja poprosím Otca, aby poslal iného Pomocníka, ktorý s vami bude navždy.

¹⁷ Bude to Duch pravdy. Svet ho nemôže prijať, lebo ho nevidí ani nepozná. Ale vy ho poznáte, lebo žije s vami a raz bude aj vo vás.

¹⁸ Nie, neopustím vás a nezanechám vás tu ako siroty; znova prídem k vám.

¹⁹ Onedlho ma už nik na tomto svete neuvidí, ale vy ma uvidíte. A pretože ja žijem, aj vy budete žiť.

²⁰ V ten deň poznáte, že som vo svojom Otcovi, že vy ste vo mne a ja som vo vás.

²¹ Kto prijíma moje prikázania a žije podľa nich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať aj môj Otec; budem ho milovať i ja a zjavím mu seba.“

²² Tu sa ho spýtal Júda, ale nie ten Išariotský: „Pane, prečo sa chceš zjaviť nám, a nie svetu?“

²³ Ježiš mu odpovedal: „Lebo sa dám poznať iba tomu, kto ma miluje. Ten bude žiť podľa môjho slova a môj Otec ho bude milovať. K takému človeku obaja – môj Otec i ja – prideme a budeme uňho bývať.

²⁴ Ale kto ma nemiluje, ten nežije podľa mojich slov. A slová, ktoré vám hovorím, nepochádzajú odo mňa, ale od Boha, ktorý ma poslal.

²⁵ Toto všetko vám vravím, kým som ešte s vami.

²⁶ Ale Pomocník, Svätý Duch, ktorého pošle Otec v mojej moci, pripomenie vám všetko, čo som vám povedal, a on vás aj všetko naučí.

²⁷ Zanechám vám svoj pokoj, ktorý vám nemôže dať nik na svete. Preto sa nebojte ani nestrachujte!

²⁸ Pamätajte na to, čo som vám povedal: ‚Odchádzam, ale opäť sa vrátim. Ak ma naozaj milujete, mali by ste sa radovať, že odchádzam k Otcovi, lebo on je väčší ako ja.‘

²⁹ Povedal som vám o tom už dopredu, aby ste uverili, keď sa to všetko stane.

³⁰ Už nezostáva veľa času na rozhovor, lebo prichádza zlý vládca tohto sveta. Nemá však nado mnou nijakú moc,

³¹ Robím to preto, aby svet pochopil, že Otca milujem a konám podľa toho, čo mi prikázal.

A teraz vstaňme a odíďme odtiaľto.“

15

Ježiš – pravý vínny kmeň

¹ „Ja som pravý kmeň viniča a môj Otec je vinohradník.

² Odrezáva na mne každý výhonok, ktorý nenesie ovocie, ale ten výhonok, ktorý ovocie prináša, dôkladne strihá a čistí, aby prinášal ešte väčšiu úrodu.

³ Vy ste už očistení, lebo ste prijali moje slová.

⁴ Zostaňte spojení so mnou a ja zostanem s vami. Veď tak, ako výhonok oddelený od kmeňa nemôže prinášať nijaké ovocie, nemôžete ho prinášať ani vy, ak nezostanete vo mne.

⁵ Ja som vínny kmeň a vy ste výhonky. Každý, kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša mnoho ovocia. Bezo mňa nemôžete konať nič.

⁶ Kto nežije so mnou, bude vyhodенý ako výhonok: uschne a potom ho hodia na oheň a spália.

⁷ Ale ak ste so mnou pevne spojení a moje slová sú vo vás a žijete podľa nich, smiete prosiť Boha o čokoľvek a dá vám to.

⁸ Sláva môjho Otca sa najlepšie prejaví tak, že budete prinášať veľa ovocia a žiť ako moji učeníci.

⁹ Ako mňa miluje Otec, tak i ja milujem vás. Zostaňte so mnou a budete prežívať moju lásku.

¹⁰ Ak budete zachovávať to, čo som vám prikázal, budete žiť v mojej láske; tak ako som ja poslúchol to, čo mi Otec prikázal a žijem v jeho láske.

¹¹ Povedal som vám to, aby vás moja radosť napĺňala a aby ste sa mohli radovať naplno.

¹² Moje prikázanie znie: ‚Milujte sa navzájom tak, ako ja milujem vás.‘

¹³ Nikto nemiluje viac než ten, kto za svojich priateľov obetuje svoj život.

14 Vy ste moji priatelia, ak robíte to, o čo vám prikazujem.

15 Už vás nevolám sluhami, lebo sluha nevie, aké zámery má jeho pán. Stali ste sa mojimi priateľmi, lebo som vám dal poznať všetko, čo som prijal od svojho Otca.

16 Ja som si vybral vás, nie vy mňa. A poveril som vás, aby ste išli a prinášali ovocie, ktoré bude trvalé. A potom vám Otec dá všetko, o čo ho požiadate v mojom mene.

17 To je moje prikázanie: Milujte jeden druhého.“

Ježiš varuje pred prenasledovaním

18 „Ak vás ľudia nenávidia, pamätajte, že mňa nenávideli skôr ako vás.

19 Ak by ste žili tak, ako všetci ostatní, ľudia by vás považovali za svojich priateľov. Ja som vás však povolal, aby ste boli iní ako sú oni, preto vás nenávidia.

20 Spomeňte si na to, čo som vám hovoril: ‚Sluha nie je väčší ako jeho pán.‘ Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás. A ako prijímali moje slová, tak budú prijímať aj vaše.

21 Ale to všetko vám budú robiť pre moje meno, pretože nepoznajú toho, ktorý ma poslal.

22 Keby som nebol prišiel a neprihováral sa im, boli by bez viny, ale teraz nemajú ako ospravedlniť svoj hriech.

23 Tí, čo pohrdajú mnou, pohrdajú aj mojím Otcom.

24 Keby som pred ich očami nebol vykonal toľko zázrakov, ktoré nik iný nemôže vykonať,

boli by bez viny. Oni ich však videli na vlastné oči, a predsa nenávidia mňa i môjho Otca.

²⁵ Takto sa naplnili slová napísané v ich Zákone: ‚Nenávideli ma bez príčiny.‘

²⁶ Ale ja vám od Otca pošlem Pomocníka. Bude to Duch pravdy, ktorý príde od Otca a bude o mne vydávať svedectvo.

²⁷ Aj vy budete mojimi svedkami, lebo ste boli so mnou od počiatku.“

16

¹ „Toto všetko som vám povedal, aby ste sa nevzdali svojej viery.

² Lebo prichádza čas, keď vás budú nielen vylučovať zo synagóg, ale aj zabíjať v presvedčení, že tým slúžia Bohu:

³ to preto, že nepoznali Otca ani mňa.“

Pôsobenie Ducha Svätého

⁴ „Povedal som vám to, aby ste si spomenuli na moje slová, keď ten čas príde. Doteraz som o tom nehovoril, lebo som bol s vami.

⁵ Teraz však odchádzam k tomu, ktorý ma poslal. No nik z vás sa nepýta: ‚Kam ideš?‘

⁶ Vaše srdcia sú totiž plné zármutku nad tým, čo som vám hovoril.

⁷ Pravda je však taká, že je pre vás lepšie, aby som odišiel. Ak by som neodišiel, neprišiel by k vám Pomocník. Ale keď odídem, pošlem ho k vám.

⁸ A keď príde, bude usvedčovať ľudí z ich hriechu, ale ukáže im aj spravodlivosť a súd.

⁹ Hriech je v tom, že ľudia vo mňa neveria.

¹⁰ Spravodlivosť je v tom, že odchádzam k Otcovi a už ma nevidíte.

¹¹ A súd je v tom, že vládca tohto sveta je už odsúdený.

¹² Je toho ešte veľa, čo by som vám mohol povedať, lenže teraz by ste to nezniesli.

¹³ Ale keď príde Duch pravdy, bude vás viesť k plnému poznaniu pravdy o Bohu. Nebude hovoriť sám od seba, ale oznámi vám to, čo počul. Ba zjaví vám aj to, čo sa má stať v budúcnosti,

¹⁴ a tak ukáže moju slávu, lebo všetko, čo vám zjaví, prijme odo mňa.

¹⁵ Všetko, čo má Otec, patrí aj mne; preto som vám povedal, že vám bude zvestovať, čo prijme odo mňa.“

Vaša radosť sa naplní

¹⁶ „Onedlho ma už nevidíte, ale potom ma o krátky čas opäť uvidíte.“

¹⁷ „Čo to znamená: ‚Onedlho ma už nevidíte, ale potom ma o krátky čas opäť uvidíte?‘ A čo to znamená: ‚Odchádzam k Otcovi?‘ “ dohadovali sa niektorí učenici medzi sebou.

¹⁸ „Čo má na mysli, keď hovorí ‚onedlho?‘ Vôbec nerozumieme, čo hovorí.“

¹⁹ Ježiš vedel, že sa ho na to chcú opýtať a preto im povedal: „Premýšľajte, čo znamenajú moje slová, že ma už onedlho nevidíte, ale potom ma o krátky čas opäť uvidíte.“

²⁰ Uisťujem vás, že budete plakať a smútiť, ale svet sa bude radovať. Vaša bolesť sa však zmení na radosť.

²¹ Žena, pri pôrode prežíva bolesť, lebo prišiel čas jej utrpenia. Ale keď sa už dieťa narodí,

nemyslí viac na bolesť, ktorú prežila: naopak, raduje sa, že dieťaťko prišlo na svet.

²² Teraz ste smutní, no keď sa opäť stretneme, vy sa budete radovať. A vašu radosť vám už nik nevezme.

²³ V ten deň sa ma už nebudete musieť na nič pýtať.

Znova vás ubezpečujem: Môj Otec vám dá, o čokoľvek by ste ho v mojom mene prosili.

²⁴ Doteraz ste ho v mojom mene o nič neprosili, proste však a dostanete, aby vaša radosť bola úplná.

²⁵ Doposiaľ som vám o všetkom hovoril obrazne. Ale teraz nastáva čas, keď to už nebude potrebné a budem vám o Otcovi hovoriť celkom otvorene.

²⁶ Vtedy budete Otca prosiť v mojom mene. A vedzte, že nebude potrebné, aby som sa za vás u Otca nejako prihováral.

²⁷ Sám Otec vás totiž miluje, lebo vy ma milujete a uverili ste, že som prišiel od Boha.

²⁸ Áno, prišiel som na svet od Otca a teraz zasa opúšťam svet a vraciam sa k Otcovi.“

²⁹ „Teraz konečne hovoríš jasne, nie v obrazoch,“ povedali mu učeníci.

³⁰ „Teraz sme pochopili, že vieš o všetkom a nepotrebuješ, aby sa ťa niekto na niečo spytoval. Preto naozaj veríme, že si prišiel od Boha.“

³¹ „Naozaj mi teraz veríte?“ spýtal sa ich Ježiš.

³² „Čoskoro, naozaj o malú chvíľu, nastane čas, keď sa rozprchnete do svojich domovov a necháte ma samého. Ale ja nebudem sám, lebo Otec je so mnou.

³³ Toto všetko som vám povedal, aby vám spoločenstvo so mnou prinášalo pokoj. Tu na svete budete mať mnoho trápenia. Ale nestrácajte odvahu, ja som zvíťazil nad svetom.“

17

Ježiš prosí za svojich učeníkov

¹ Po týchto slovách Ježiš pozdvihol svoj zrak k nebu a modlil sa: „Otče, prišiel čas. Zjav slávu svojho Syna, aby tvoj Syn mohol odhaliť tvoju slávu.

² Veď ty si mu dal moc nad všetkými ľuďmi, aby tým, ktorých si mu zveril, dal večný život.

³ A večný život je založený na osobnom poznaní teba – jediného pravého Boha a Ježiša Krista, ktorého si poslal.

⁴ Vykonal som všetko, čo si mi uložil, a tým som ukázal tvoju slávu.

⁵ A teraz, Otče, zjav ty moju slávu, ktorú som mal u teba pred stvorením sveta.

⁶ Ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta, som ukázal, kto si. Patria tebe – zveril si mi ich a oni prijali tvoje slovo a žili podľa neho.

⁷ Teraz vedia, že všetko, čo si mi dal, je naozaj od teba.

⁸ Veď všetko, čo si mi povedal, som im zvestoval. A oni prijali tvoje slová a sú presvedčení, že som prišiel na zem od teba, a uverili, že si ma ty poslal.

⁹ Prosím teraz za nich, nie za všetkých ľudí, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo patria tebe.

10 Ved' všetko, čo mám, je tvoje, a čo je tvoje, patrí aj mne. A tak nech sa prostredníctvom nich zjaví moja sláva.

11 Ja teraz opúšťam tento svet a odchádzam k tebe, no oni tu zostávajú. Svätý Otče, staraj sa o nich svojou mocou, aby boli jednotní, ako sme my spolu jedno.

12 Kým som bol s nimi, chránil som ich tvojou mocou, ktorú si mi dal. Dával som na nich pozor, takže sa nik nestratil, okrem toho, ktorý dospel k zatrateniu, ako to bolo predpovedané v Písme.

13 A teraz odchádzam k tebe. Toto všetko im ešte raz zdôrazňujem, kým som s nimi, aby ich moja radosť celkom naplnila.

14 Naučil som ich tvojím prikázaniam a svet ich nenávidel, lebo podobne ako ja nesplynuli s prúdom.

15 Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale chráň ich pred mocou zla.

16 Nepatria svetu, ako ani ja mu nepatrím.

17 Daj, nech ich tvoje slovo, ktoré je pravda, očistí a posväťí.

18 Ako si ty mňa poslal do sveta, tak ja posielam ich.

19 Ja za nich posväcujem svoj život, aby oni mohli rásť v pravde a v svätosti.

20 Ale neprosím iba za nich, no aj za všetkých, ktorí budú počúvať posolstvo mojich učeníkov a uveria vo mňa.

21 Daj, nech sú všetci jedno srdce a jedna myseľ, ako aj my sme, Otče, jedno. Tak ako si ty vo mne a ja v tebe, aj oni nech sú s nami pevne spojení. Potom sa svet presvedčí, že si ma poslal.

²² Preto som im dal aj slávu, ktorú si mi daroval, aby žili v takej istej jednote ako ja s tebou.

²³ Nech zostanú vo mne a ja v tebe, tak budeme dokonale jednotní. A vtedy svet pozná, že ty si ma poslal a že miluješ mojich učeníkov tak ako mňa.

²⁴ Otče, chcem, aby všetci, ktorých si mi dal, prišli tam, kde ja idem, a poznali ma v plnej sláve. Dal si mi ju z lásky, prv ako bol svet.

²⁵ Spravodlivý Otče, aj keď ťa svet nepozná, ja ťa poznám a aj oni poznali, že si ma poslal.

²⁶ Ukázal som im teba a ešte aj ukážem, aby tvoja láska ku mne naplňala aj ich a ja aby som v nich žil.“

18

Zajatie Ježiša

¹ Po tejto modlitbe odišiel Ježiš so svojimi učeníkmi do olivovej záhrady za údolie Kedrón.

² Toto miesto dobre poznal aj Judáš, ktorý Ježiša zradil. Ježiš sa totiž práve tu so svojimi učeníkmi často stretával.

³ Teraz sem Judáš viedol chrámovú stráž aj s oddielom rímskeho vojska: boli ozbrojení a svietili si na cestu faklami a lampášmi.

⁴ Ježiš vedel, čo sa má stať. Šiel im oproti a spýtal sa: „Koho hľadáte?“

⁵ „Ježiša z Nazareta,“ odpovedali mu.

„Ja som,“ odpovedal im.

Judáš, jeho zradca, stál medzi vojakmi.

⁶ Keď im Ježiš povedal: „To som ja,“ ustúpili dozadu a padli na zem.

7 „Koho hľadáte?“ spýtal sa ich znovu.

„Ježiša Nazaretského!“ zopakovali.

8 „Veď som vám už povedal, že som to ja,“ povedal Ježiš. „Ak hľadáte mňa, týchto ostatných nechajte odísť.“

9 Tak sa naplnili slová, ktoré Ježiš už predtým vyslovil vo svojej modlitbe: „Nestratím ani jedného z tých, ktorých si mi zveril.“

10 Tu Šimon Peter vytasil meč a odťal Malchusovi, jednému z veľkňazových sluhov, pravé ucho.

11 Ale Ježiš prikázal Petrovi: „Schovaj svoj meč! Mám sa azda vyhnúť utrpeniu, ktoré mi určil Otec?“

12 Vtedy sa rímski vojaci na čele so svojím veliteľom a židovská stráž zmocnili Ježiša a spúťali ho.

13 Odviedli ho najprv k Annášovi, svokrovi Kaifáša, ktorý bol v tom čase veľkňazom.

14 Práve on navrhol židovským vodcom, že je lepšie, aby zomrel jeden človek namiesto všetkých.

Peter v Kaifášovom paláci

15 Peter šiel spolu s iným učeníkom za Ježišom. Ten učeník sa poznal s veľkňazom, a tak mu dovolili vstúpiť až na nádvorie veľkňazovho paláca.

16 Peter musel zostať vonku. Ten druhý učeník sa po chvíli vrátil, povedal čosi slúžke pri dverách a voviedol Petra dnu.

17 Vtedy sa slúžka spýtala: „Nepatríš aj ty medzi učeníkov toho človeka?“

„Nie, nepatrím,“ odpovedal jej.

18 Bolo chladno, preto si strážcovia a vojaci rozložili oheň a hriali sa okolo neho. Aj Peter sa zamiešal medzi nich a zohrieval sa.

19 Medzitým sa začal výsluch. Velkňaz Annáš sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov i na to, čo učil.

20 Ježiš mu odpovedal: „Vždy som hovoril k ľuďom verejne. Kázal som otvorene v synagógach i v chráme a každý to mohol počuť. Nie je nič, čo by som tajil.“

21 Prečo sa teda vypytuješ mňa? Spýtaj sa tých, ktorí ma počúvali. Oni predsa vedia, čo som hovoril.“

22 „Ako sa to zhováraš s velkňazom?“ oboril sa na Ježiša jeden zo strážcov a udrel ho do tváre.

23 „Ak som povedal niečo nesprávne, tak to dokáž!“ bránil sa Ježiš. „Ale ak som povedal pravdu, prečo ma biješ?“

24 Annáš potom poslal spútaného Ježiša ku Kaifášovi.

25 Ako sa Šimon Peter zohrieval pri ohni, opýtali sa ho: „Aj ty si jedným z jeho učeníkov, však?“

„Nie, nie som,“ zaprel Peter.

26 Jeden z velkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, povedal: „Vari som ťa s ním nevidel v záhrade?“

27 Peter to znova poprel a vzápätí zakikiríkal kohút.

Ježiš pred Pilátom

28 Zavčasu ráno odviedli Ježiša od Kaifáša do paláca rímskeho miestodržiteľa. Židovskí vodcovia nevstúpili do paláca, lebo by sa podľa židovských predpisov poškvrnili a nemohli by sa zúčastniť slávnosti Paschy.

29 Preto Pilát, rímsky miestodržiteľ, vyšiel von a spýtal sa ich: „Z čoho obviňujete tohto človeka? Čo vykonal?“

30 „Keby to nebol zločinec, nedoviedli by sme ho k tebe!“ odpovedali mu.

31 Pilát im však povedal: „Tak si ho zasa odvedte a súdte podľa vlastných zákonov!“

„Ale my nemáme právo nikoho popraviť!“ naliehali židovskí vodcovia.

32 (Takto sa mali naplniť Ježišove slová, ktorými predpovedal, akým spôsobom zomrie.)

33 Pilát sa vrátil do paláca, dal si Ježiša predvolať a spýtal sa ho: „Ty si kráľ Židov?“

34 „Zaujímáš sa o to sám od seba, alebo ti o mne povedali iní?“ odpovedal mu Ježiš.

35 „Som ja azda Žid?“ odvetil Pilát. „Tvoj vlastný národ a tvoji veľkňazi mi ťa vydali. Čím si sa previnil?“

36 „Moje kráľovstvo nie je pozemským kráľovstvom,“ odpovedal Ježiš. „Keby to tak bolo, moji služobníci by ma bránili a nedovolili by, aby ma židovskí vodcovia zajali. V mojom kráľovstve však ide o niečo iné.“

37 „Tak predsa len si kráľ,“ zvolal Pilát.

„Ty sám si povedal, že som kráľ,“ povedal Ježiš. „Ja som sa narodil a prišiel na tento svet preto, aby som ľuďom ukázal, čo je pravda. A každý, kto miluje pravdu, žije podľa mojich slov.“

38 „A čo je vlastne pravda?“ povedal Pilát. Potom sa vrátil k židovským vodcom a vyhlásil: „Ja som na ňom nenašiel nijakú vinu.“

³⁹ A keďže je zvykom, že vám vždy cez sviatok Paschy prepustím na slobodu jedného väzňa, pýtam sa vás: Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“

⁴⁰ „Nie! Tohto nechceme! Prepust' Barabáša!“ kričali.

Barabáš patril medzi vzbúrencov.

19

Rozsudok smrti

¹ Nato dal Pilát príkaz, aby Ježiša odviedli a zbičovali ho.

² Vojaci uplietli z trnia korunu, nasadili mu ju na hlavu a cez plecيا mu prehodili purpurový plášť.

³ Potom pred neho predstupovali, bili ho po tvári a posmievali sa mu: „Nech žije židovský kráľ!“

⁴ Pilát opäť vyšiel k zhromaždenému zástupu a povedal: „Pozrite, vediem vám ho, aby ste sa presvedčili, že som na ňom nenašiel žiadnu vinu.“

⁵ Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát naňho ukázal a povedal: „Hľa, človek!“

⁶ Keď ho veľkňazi a ich stráž zazreli, začali kričať: „Na križ s ním! Ukrižuj ho!“

„Ukrižujte si ho sami! Ja na ňom nijakú vinu nenachádzam,“ odpovedal im Pilát.

⁷ „Ale podľa nášho zákona musí zomrieť, lebo sa vyhlasoval za Božieho Syna!“ namietali Židia.

⁸ Keď to Pilát počul, jeho nepokoj ešte väčšmi vzrástol.

⁹ Odviedol Ježiša späť do paláca a spýtal sa ho: „Odkiaľ vlastne si?“ Ale Ježiš mlčal.

10 Pilát Ježišovi povedal: „Prečo sa so mnou nechceš zhovárať? Neuvedomuješ si, že ja mám moc prepustiť ťa aj ťa ukrižovať?“

11 „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti ju nedal Boh,“ odpovedal Ježiš. „Preto ten, kto ma vydal do tvojích rúk, má väčšiu vinu ako ty.“

12 Po tých slovách sa Pilát znova pokúšal Ježiša oslobodiť. Ale židovský vodcovia kričali: „Ak ho prepustiš, staneš sa cisárovým nepriateľom! Kto sa vyhlasuje za kráľa, stavia sa na odpor cisárovi!“

13 Keď to Pilát počul, dal Ježiša vyviesť na nádvorie zvané Kamenná dlažba (po aramejsky sa to miesto nazývalo Gabbatha) a sadol si do sudcovského kresla.

14 Keďže bol deň prípravy na slávnosť Paschy a bolo už okolo obeda, povedal Pilát židovským vodcom: „Tu je váš kráľ!“

15 „Preč s ním! Preč s ním!“ spustili veľký krik. „Ukrižuj ho!“

„Mám ukrižovať vášho kráľa?“ ešte raz sa spýtal Pilát.

„Nemáme žiadneho kráľa! Máme predsa cisára!“ odpovedali veľkňazi.

16 Vtedy im ho Pilát vydal, aby ho ukrižovali. Vojaci Ježiša vzali a viedli preč.

Ukrižovanie Ježiša

17 Ježiš si musel niesť kríž sám. Viedli ho z mesta na kopec zvaný Lebka (po aramejsky nazývané Golgota).

18 Tam ho ukrižovali. Spolu s ním ukrižovali z každej strany aj dvoch ďalších a Ježiš bol uprostred.

19 Nad Ježišovu hlavu dal Pilát pripevniť tabuľku s nápisom: JEŽIŠ Z NAZARETA – ŽIDOVSKÝ KRÁĽ.

20 Popravisko bolo blízko mesta, takže ten nápis, písaný aramejsky, latinsky a grécky, čítalo mnoho ľudí.

21 Židovskí veľkňazi protestovali u Piláta: „Nemal si napísať ‚židovský kráľ‘, ale ‚vyhlasoval sa za židovského kráľa.‘ “

22 Ale Pilát ich odbil: „Čo som napísal, to som napísal.“

23 Keď vojaci ukrižovali Ježiša, podľa zvyku roztrhli jeho plášť na štyri diely, pre každého vojaka jeden diel. Ale jeho spodný odev, utkaný vcelku, bez jediného šva,

24 nechceli roztrhať a povedali si: „Losujme, komu pripadne.“ Tak sa naplnila predpoveď Písma: „Rozdelili si môj plášť a losovali o môj odev.“ Vojaci to naozaj urobili.

25 Pod krížom, na ktorom visel Ježiš, stála jeho matka, sestra jeho matky Mária Kleofášova a Mária Magdaléna.

26 Keď Ježiš videl matku a vedľa nej učeníka, ktorého mal tak rád, povedal jej: „Ujmi sa ho ako svojho syna.“

27 A učeníkovi povedal: „Ujmi sa jej ako svojej matky!“ Odvtedy ju prijal do svojho domu.

Je dokonané

28 Keď Ježiš vedel, že vykonal všetko, čo mal vykonať, povedal: „Žíznim.“ (To povedal, aby sa naplnilo, čo bolo napísané v Písme.)

29 Vojaci namočili špongiu do nádoby s kyslým vínom a na stonke yzopu mu ju podali k ústam.

30 Ježiš si ovlažil ústa a povedal: „Je dokonané.“ Hlava mu klesla a skonal.

31 Keďže bol deň prípravy a židovskí vodcovia nechceli, aby telá zostali cez sobotu na kríži, lebo táto sobota bola veľkým sviatočným dňom, požiadali Piláta, aby dal odsúdencom polámať nohy a aby boli sňatí z kríža.

32 Prišli teda vojaci a polámali nohy tým, ktorí boli ukrižovaní s Ježišom.

33 Ale keď pristúpili k Ježišovi, videli, že je už mŕtvy. Preto mu nelámali kosti,

34 ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok. Z rany hneď vytiekla zrazená krv a voda.

35 Ten, ktorý všetko videl na vlastné oči, hovorí o tom preto, aby ste aj vy mohli uveriť. To, o čom hovorí, sa naozaj stalo a jeho svedectvo je pravdivé.

36 Stalo sa to preto, aby sa naplnili predpovede Písma: „Ani kosť mu nebude zlomená,“

37 a „Budú hladieť na toho, ktorého prebodli.“

Ježiša zložia z kríža a pochovajú do hrobu

38 Potom požiadal Jozef z Arimatey Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo z kríža. Jozef bol Ježišovým tajným učeníkom – mal totiž strach zo židovských vodcov. Pilát mu dal súhlas, a tak šiel a zložil Ježišovo mŕtve telo.

³⁹ Pomáhal mu pritom aj Nikodém, ktorý kedysi v noci navštívil Ježiša. Priniesol veľké množstvo vzácných vonných mastí – zmes myrhy a aloe.

⁴⁰ Ježišovo telo nabalzamovali a zavinuli do ľanového plátna, ako to Židia robievajú pri pochovávaní.

⁴¹ Neďaleko miesta, kde ho ukrižovali, bola záhrada a v nej ešte nepoužitá hrobka vytesaná do skaly.

⁴² Keďže bol židovský deň prípravy a hrobka bola blízko, Ježiša uložili do nej.

20

Vzkriesenie Ježiša

¹ V prvý deň týždňa, ešte pred svitaním, šla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň, ktorý mal zakrývať vchod do hrobu, je odvalený.

² Bežala k Petrovi a k učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a oznámila im: „Nášho Pána vzali z hrobu a nevieme, kde ho uložili.“

³ Peter s učeníkom sa vybrali k hrobu.

⁴ Cestou bežali, ale druhý učeník Petra predbehol a pri hrobe bol prvý.

⁵ Naklonil sa, nazrel do hrobu a videl tam ležať plátno; dnu však nevošiel.

⁶ Vtom pribehol aj Peter: vstúpil do hrobky a našiel tam ležať ľanové plátno

⁷ a pohrebnú šatku, ktorou mal Ježiš prikrytú hlavu. Tá však ležala zložená na inom mieste ako ľanové plátno.

⁸ Vtedy vstúpil dnu aj učeník, ktorý pribehol k hrobu ako prvý. Všetko si prehliadol a tiež uveril.

⁹ Vtedy totiž ešte nechápali, čo hovorí Písmo, že Ježiš vstane z mŕtvych.

¹⁰ Obaja učeníci sa potom vrátili späť do Jeruzalema.

Ježiš stretne Máriu Magdalénu

¹¹ Medzitým sa vrátila Mária. Ako tak stála pred hrobom a plakala, naklonila sa do hrobky

¹² a zbadala dvoch anjelov v bielom. Sedeli na tom mieste, kde predtým ležalo Ježišovo telo, jeden pri hlave, druhý pri nohách.

¹³ „Žena, prečo plačeš?“ spýtali sa jej.

„Odniesli môjho Pána a neviem, kam ho uložili,“ odpovedala.

¹⁴ Keď to povedala, obrátila sa dozadu a uvidela tam kohosi stáť. Bol to Ježiš, ale Mária nevedela, že je to on.

¹⁵ „Prečo plačeš?“ spýtal sa jej Ježiš. „Koho hľadáš?“

Mária sa domnievala, že je to záhradník, preto mu povedala: „Pane, ak si ho odniesol, povedz, kde si ho položil, a ja poňho pôjdem.“

¹⁶ „Mária!“ prihovoril sa jej Ježiš.

Obrátila sa a po aramejsky zvolala: „Rabbuni!“ (To znamená Učiteľ.)

¹⁷ „Nedotýkaj sa ma!“ povedal jej Ježiš. „Ešte som nevystúpil k Otcovi. Choď a povedz mojim bratom, že odchádzam k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a vášmu Bohu.“

18 Mária Magdaléna prišla za učeníkmi a oznámila im: „Videla som Pána!“ A porozprávala im všetko, čo jej povedal.

Ježiš sa zjaví učeníkom

19 V ten istý deň večer – prvý deň po sobote – sa zhromaždili všetci jeho učeníci. Dvere mali zamknuté, lebo sa báli židovských vodcov. Zrazu sa zjavil Ježiš, postavil sa doprostred miestnosti a povedal im: „Pokoj vám!“

20 Potom im ukázal rany na rukách a na boku. Keď učeníci videli svojho Pána, veľmi sa zaradovali.

21 Ježiš im opäť povedal: „Pokoj vám. Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.“

22 Potom na nich dýchol a povedal: „Prijmite Svätého Ducha.

23 Komu odpustíte hriechy, tomu budú odpustené, komu ich neodpustíte, tomu odpustené nebudú.“

Ježiš a Tomáš

24 Tomáš, prezývaný Dvojča, jeden z dvanástich učeníkov, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš.

25 Keď mu ostatní hovorili: „Videli sme Pána!“, Tomáš im povedal: „Kým neuvidím stopy po klincoch na jeho rukách a kým nevložím do jeho rán prst a svoju ruku do jeho boku, neuverím, že vstal z mŕtvych.“

26 O týždeň boli učeníci znovu spolu a tentoraz bol s nimi aj Tomáš. A hoci mali dvere zamknuté, Ježiš opäť prišiel, postavil sa medzi nich a povedal: „Pokoj vám!“

²⁷ Potom sa obrátil k Tomášovi a povedal mu: „Dotkni sa prstami mojich prebodnutých rúk a môjho boku. A už nepochybuj, ale ver!“

²⁸ Tomášovou odpoveďou však boli slová: „Môj Pán a môj Boh!“

²⁹ Ježiš mu povedal: „Uveril si preto, lebo si ma videl. Ale šťastní sú tí, ktorí nevideli, a uverili!“

Účel tejto knihy

³⁰ Ježišovi učeníci boli svedkami ešte mnohých iných Ježišových zázrakov, ktoré nie sú opísané v tejto knihe.

³¹ Ale tieto správy sú zapísané, aby ste uverili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn a aby ste prostredníctvom viery v neho mali večný život.

21

Ježiš stretne učeníkov pri Tiberiadskom jazere

¹ Neskôr sa Ježiš opäť zjavil učeníkom pri Tiberiadskom jazere. Stalo sa to takto:

² Šimon Peter, Tomáš (prezývaný Dvojča), Natanael z galilejskej Kány, synovia Zebedejovi a ešte ďalší dvaja učeníci boli spolu.

³ Šimon Peter im povedal: „Idem loviť.“ „Ideme s tebou!“ pridali sa k nemu ostatní. Nastúpili do člna, vyplávali na jazero, ale v tú noc nechytli nič.

⁴ Na svitaní si všimli, že ktosi stojí na brehu. Bol to Ježiš, ale učeníci nevedeli, že je to on.

⁵ „Priatelia, však ste nič nechytli?“ zavolał na nich Ježiš.

„Nič“ odpovedali mu.

⁶ „Tak hodte siete na druhú stranu člna. Tam ich ulovíte!“ poradil im. Poslúchli jeho radu a do siete sa im chytilo tolko rýb, že ju nevládali vytiahnuť.

⁷ Učeník, ktorého mal Ježiš tak rád, povedal Petrovi: „To je Pán!“ Len čo to Šimon Peter počul, obliekol si plášť, pri práci ho mal totiž vyzlečený, a skočil do vody.

⁸ Ostatní učeníci priplávali na lodi, za ktorou ťahali sieť s rybami. Neboli ďaleko od brehu, len okolo sto metrov.

⁹ Keď vystúpili na breh, videli ohnisko a na ňom rybu i chlieb.

¹⁰ „Prineste niekoľko rýb zo svojho úlovku,“ povedal im Ježiš.

¹¹ Šimon Peter šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb. Bolo ich stopäťdesiattri, a hoci ich bolo tak veľa, sieť sa neroztrhla.

¹² „A teraz sa podte naraňajkovať,“ pozval ich Ježiš.

Nikto z učeníkov sa ho neopovážil spýtať: „Kto si?“, lebo vedeli, že je to Pán.

¹³ Ježiš k nim pristúpil, vzal chlieb a podal im ho. Podobne im podal aj rybu.

¹⁴ Bolo to už tretí raz, čo sa Ježiš po svojom vzkriesení ukázal učeníkom.

Miluješ ma?

¹⁵ Keď sa najedli, opýtal sa Ježiš Petra: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma viac ako ostatní?“

„Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“

„Tak pas moje jahniatka!“ povedal mu Ježiš.

16 Potom sa ho Ježiš opýtal opäť: „Šimon, syn Jánov, naozaj ma miluješ?“

„Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád,“ odpovedal.

„Tak sa staraj o moje ovce!“

17 Spýtal sa ho i tretí raz: „Šimon, syn Jánov, máš ma rád?“

Peter zosmutnel, že sa tretí raz spýtal, či ho má rád. „Pane, ty vieš všetko, dobre vieš, že ťa mám rád.“

„Tak pas moje ovečky!“ odpovedal mu Ježiš.

18 „Ale na jedno nezabudni: Keď si bol mladý, sám si sa opásaval a chodil si, kam si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš svoje ruky a iný ťa poviaže a povedie, kam nebudeš chcieť.“

19 Tým mu chcel naznačiť, akou smrťou oslávi Boha. A potom ešte dodal: „Nasleduj ma!“

20 Peter sa obrátil a videl, že za nimi ide učeník, ktorého Ježiš tak veľmi miloval, a ktorý sa ho pri večeri, sediac vedľa neho, opýtal: „Pane, ktorý z nás ťa zradí?“

21 Keď ho teda Peter videl, spýtal sa Ježiša: „Pane, čo bude s ním?“

22 Ježiš mu povedal: „Ak bude moja vôľa, aby zostal nažive, až kým znovu neprídem, nemusíš sa s tým trápiť. Ty ma nasleduj!“

23 A tak sa medzi veriacimi roznieslo, že tento učeník nezomrie. Ale Ježiš nepovedal, že ten učeník nezomrie, ale: „Ak bude moja vôľa, aby zostal nažive, až kým znovu neprídem, nemusíš sa s tým trápiť.“

24 Je to učeník, ktorý vydal svedectvo o týchto udalostiach a zapísal ich. A my vieme, že jeho svedectvo je spoľahlivé.

²⁵ Ježiš vykonal ešte veľa ďalších vecí. Keby sa to malo všetko dopodrobna spísať, myslím si, že na celom svete by nebolo dosť miesta pre knihy, ktoré by sa o tom napísali.

lxxx

**Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**
**The New Testament in the Slovak language of
Slovakia: Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**

copyright © 1993, 2023 Biblica, Inc.

Language: Slovenčina (Slovak)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Táto NZ alebo „dielo“ je sprístupnené pod licenciou vlastníka Creative Commons-Zdieľanie autorských práv 4.0 Medzinárodná licencia (CC BY-SA). Ak chcete vidieť túto licenciu, navštívte stránku <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> alebo pošlite list na adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná spoločnosťou Biblica, Inc. Pri každom použití ochrannej známky Biblica® musíte mať písomné povolenie od spoločnosti Biblica, Inc. Máte povolenie kopírovať a šíriť toto dielo, pokiaľ ho nezmeníte a zachováte jeho názov, ktorý obsahuje ochrannú známku „Biblica®“. Zmenou alebo prekladom tohto diela vznikne odvodené dielo, ktoré si bude vyžadovať odstránenie ochrannej známky Biblica®. Pri zverejnení tohto odvodeného diela musíte uviesť, aké zmeny ste vykonali, na mieste, kde ich ľudia môžu vidieť, napríklad na webovej stránke. Musíte tiež uviesť, odkiaľ pochádza pôvodné dielo: „Pôvodné dielo od spoločnosti Biblica, Inc. je k dispozícii zdarma na www.biblica.com a open.bible.“

Bez ohľadu na to, či toto dielo použijete bez zmien alebo vytvoríte odvodené dielo, vyhlásenie o autorských právach musí byť uvedené na titulnej alebo autorskej strane diela/odvodeného diela takto:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Svoje odvodené dielo musíte tiež ponúkať s použitím rovnakej licencie (CC BY-SA) a podľa pravidiel.

Ak chcete informovať spoločnosť Biblica, Inc. o preklade tohto diela, kontaktujte nás na adrese <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files dated 21 May 2025

2331a9f8-e76d-5148-ae2f-e2cae3db704a